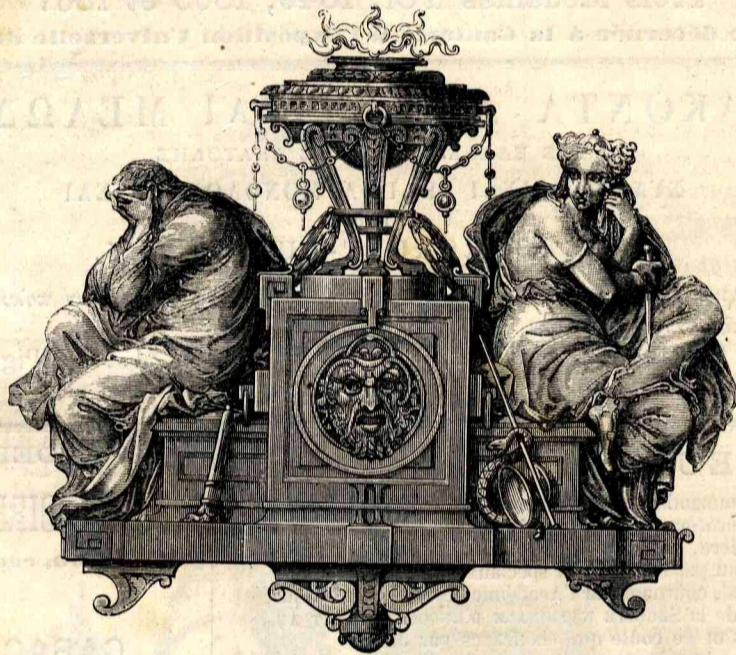

ΕΘΝΙΚΗ ΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΝΘΕΩΡΗΖΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΛΟΓΙΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ.

ΤΕΥΧΟΣ 43.

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1876.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

- Α'. ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ. — Η ΚΡΗΤΗ.
 — Β'. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ. — Γ'. Η ΕΝ
 ΛΟΝΔΙΝΩ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ. — Δ'. ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ
 ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ. — Ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ, Η ΕΚ ΠΑΓΟΥ
 ΣΧΕΔΙΑ. [ΤΕΛΟΣ.] — Ε'. ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
 ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ. — ΣΤ'. Η ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΝ
 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ. — ΤΟ ΛΟΥΒΡΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΒΕΡΣΑΛ-
 ΛΙΑΙ. — Ζ'. ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΑΒΔΟΥΛ-ΑΖΙΣ.
 — Η'. ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ.
 — Θ'. ΓΕΩΠΟΝΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ. — Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΣΠΟΡΕΥΣ.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

BUREAU ET REDACTION, RUE DE BRUXELLES, 15.

1876.

MANUFACTURE DE GANTS

<p>MÉDAILLES D'OR Exposition Universelle 1867.</p> <p>—◆—</p> <p>EXPOSITION UNIVERSELLE 1862.</p> <p>—◆—</p> <p>EXPOSITION UNIVERSELLE 1855.</p>	<p>MAISON FONDÉE EN 1817</p> <p>LONDRES</p> <p>CI-DEVANT PORTE S' DENIS NEW-YORK</p>	<p>MÉDAILLES D'OR Exposition universelle 1867.</p> <p>—◆—</p> <p>EXPOSITION UNIVERSELLE 1862.</p> <p>—◆—</p> <p>EXPOSITION UNIVERSELLE 1855.</p>
---	--	---

Nous rappelons à notre clientèle que notre maison fondée en 1817, a été jusqu'en 1850, la seule maison **JOUVIN**, à Paris: Qu'elle a obtenu aux Expositions universelles les plus hautes récompenses, et a toujours été à la tête de la Ganterie Française.

Trois Médailles d'Or, 1849, 1865 et 1867

La seule décernée à la Ganterie à l'Exposition Universelle de Paris.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΜΕΛΩΔΙΑΙ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΣΥΛΛΕΞΘΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΟΛΟΓΗΘΕΙΣΑΙ

ΥΠΟ

L.-A. BOURGAULT-DUCOUDRAY.

Ἐκδίδονται προσεχῶς ἐν Παρισίοις ἐν ἑλληνικῶ, ἰταλικῶ καὶ γαλλικῶ κειμένῳ εἰς ἑκδόσιν πολυτελεῆ ἀντὶ τιμῆς 10 φράγκων ἕκαστον ἀντίτυπον, καὶ εἰς ἀπλῆν ἀντὶ 5 φράγκων.

Συνηδρονηταὶ ἐγγράφονται ἐν Παρισίοις παρὰ τε τῷ ἐκδότῃ K. HENRI LEMOINE, 17, rue Pigalle, 256, rue St-Honoré, et 28, boulevard Poissonnière, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς E. Γ. Ἐπιθεωρήσεως.

LA JEUNE MÈRE

Nous ne saurions trop recommander aux jeunes femmes le journal illustré **LA JEUNE MÈRE**, ou l'Éducation du premier âge, publié à la librairie E. Plon et Cie (40, rue Garancière, Paris) par le Dr BROCHARD, chevalier de la Légion d'honneur, bien connu par ses travaux spéciaux sur l'hygiène et les maladies des enfants. Ce journal, couronné par l'Académie de médecine, et qui a obtenu la couronne civique de la SOCIÉTÉ NATIONALE D'ENCOURAGEMENT AU BIEN, paraît une fois par mois et ne coûte que six francs par an.

Remédier à l'inexpérience des jeunes mères, leur donner un guide qu'elles pourront consulter toutes les fois qu'elles auront un nouveau-né dans les bras, les mettre à même de donner à leurs enfants une santé et une constitution qui feront plus tard leur gloire et leur bonheur, tel est l'objet de cette publication, qui n'a qu'un but, vulgariser l'hygiène de l'enfance, et aider ainsi à diminuer la mortalité excessive des jeunes enfants.

Un numéro spécimen est envoyé gratis sur toute demande par lettre affranchie.

FONDERIE GÉNÉRALE

BEAUDOIRE, TRAVERSE & Cie

30, rue Madame, à Paris

CARACTÈRES GRECS

De toutes formes pour Livres, Journaux, Factures, Cartes, Affiches de toutes grandeurs, Caractères Turc, Persan, Valaque, Hébreu, Syriaque, Allemand, Rabbiniq, Mandchou, Géorgien, et grandes variétés de Caractères français et d'Ornements. Outils pour l'Imprimerie et la Fonderie.

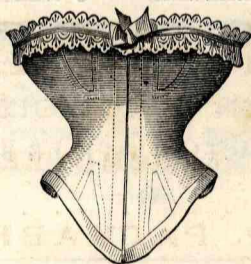
RUE AUBER, 12, PARIS

M^{MES} DE VERTUS SOEURS

INVENTEURS BREVETÉ

DE LA

CEINTURE

RÉGENTE

Remplaçant le CORSET.

GAZETTE
DES BEAUX-ARTS
COURRIER EUROPÉEN DE L'ART ET DE LA CURIOSITÉ
PARAISANT UNE FOIS PAR MOIS
Abonnement pour l'Étranger : 62 francs par an.

ON S'ABONNE
En envoyant *franco* un bon sur la poste à l'Administrateur-gérant de la GAZETTE DES BEAUX-ARTS
A PARIS, RUE LAFFITE, 3.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Διευθυντής ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΤΑΚΗΣ. Αρχισυντάκτης ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Τιμή ετησίας συνδρομής.

Ἐν Ἑλλάδι φρ. 20.

Ἐν Τουρκία καὶ Αἰγύπτῳ φρ. 30.

Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις φλωρίν. 3.

Ἐν Ῥωσσία ρούβ. ἀργ. 12.

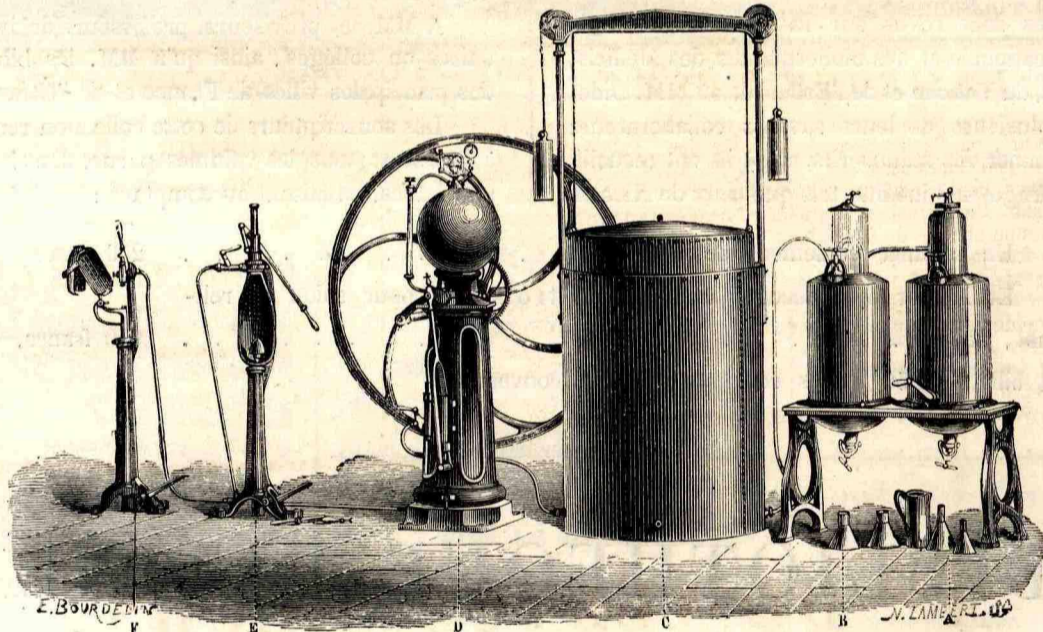
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῳ φρ. 40.

Ἄ Ἡμερολόγιος εἶναι ἡ μεγαλειτέρα καὶ μάλλον διαδεδομένη τῶν καθημερινῶν ἑλληνικῶν ἐφημε-
ρίδων εἰς οὐδεμίαν δὲ ἀνήκει πολιτικὴν φατρίαν.

Librairie A. Durand et Pedone Lauriel,
rue Cujas, 9, à Paris.

HISTOIRE DE LA LITTÉRATURE
GRECQUE, jusqu'à Alexandre le Grand,
par O. Müller. — Cet ouvrage, traduit de
l'allemand, annoté et précédé d'une étude
sur Otfried Müller, et sur l'école historique
de la philologie allemande, par Karl Hille-
brand, professeur à la Faculté de Douai, a,
par la clarté et la concision de son style, sa
place marquée dans toutes les bibliothèques
savantes, dont il comblera une des principales
lacunes, et sera, ainsi que le fait prévoir le
succès des traductions anglaise et italienne
de cet ouvrage, bien accueilli, tant par les
érudits étrangers que français.

2 forts vol. in-18 de près de 1600 pages. 16 fr.
Le même, 2e édit., 3 forts vol. in-12. 42 »

Appareils pour la fabrication des eaux gazeuses artificielles. — HERMANN-LACHAPPELLE. — Paris.

ἘΚ τῶν ντυνοπόλει
παρὰ τῷ
Κ. COMENDINGER.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

Ἐν Ἀθήναις
παρὰ τῷ
Κ. WILBERG.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΕΛΩΔΙΩΝ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΑΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

Ἐξεδώθη ἐν Παρισίοις.

Τιμᾶται φρ. 10.

Παρὰ τοῖς Κ. Κ. DURAND, SCHÖNEWERK et Cie
(Ancienne Maison G. FLAXLAND)

4, PLACE DE LA MADELEINE, 4.

Librairie FIRMIN-DIDOT & Cie, Imprimeurs de l'Institut

Rue Jacob, 56, à Paris

BIBLIOTHÈQUE GRECQUE

AVEC LA TRADUCTION LATINE ET LES INDEX

Format grand in-8° à deux colonnes.

Cette grande entreprise, qui a obtenu l'assentiment de tous les savants de l'Europe, a été l'objet de nombreux articles dans les journaux érudits d'Allemagne et dans le « Journal des Savants », où MM. Letronne et Hase ont signalé les genres de mérite qui distinguent chaque ouvrage, confié aux érudits les plus célèbres de la France et de l'Allemagne, particulièrement à ceux qui ont fait une étude spéciale de l'auteur dont ils se sont rendus éditeurs. Il suffit de citer les noms de MM. Ahrens, Alexandre, Ameis, Baiter, Le Bas, Boissonade, Bothe, Bussemaker, Cobet, Fr. Creuzer, Guillaume Dindorf, Louis Dindorf, Dœhner, Dübner, Egger, Fix, Geier, Guigniaut, Hermann, Haase (de Breslau), Hercher, Hirschig frères, Jacobs, Kœchly, Leutsch, Lehrs, Letronne, Moser, Charles et T. Müller, Mullach, Nauck, Ritschl, Sauppe, Schulz, Schneider (de Breslau), Séguier, de Sinner, Schneidewin, Tischendorf, Vomel, Wagner, Wichers, Westermann, Wimmer, etc.

Les textes sont revus sur les manuscrits de la Bibliothèque nationale et des bibliothèques des Médicis, de Saint-Marc, du Vatican et de l'Escurial, où MM. Didot ont envoyé plusieurs de leurs savants collaborateurs pour y collationner des manuscrits, et où ils ont recueilli d'importants fragments inédits, tels que ceux de Nicolas

de Damas, de Diodore de Sicile, de Denys d'Halicarnasse, de Polybe, etc.

Toutes les traductions latines placées en regard ont été corrigées et souvent refaites en entier. Enfin les Index, beaucoup plus complets que ceux qui existaient jusqu'alors, rendent ces éditions, déjà supérieures aux meilleures quant aux textes et aux versions, infiniment plus commodes pour les recherches, puisqu'elles réunissent souvent en un seul volume ce qui en aurait fait six ou huit dans les éditions ordinaires. Les citations indiquées dans le « Thesaurus Græcæ Linguae » sont en concordance avec la « Bibliothèque grecque ».

MM. Firmin-Didot, désireux de faciliter l'acquisition de cette Bibliothèque grecque-latine, qui touche à son achèvement et forme aujourd'hui soixante volumes, sont disposés à accorder des conditions exceptionnelles de paiement :

A MM. les proviseurs, professeurs de lycées, séminaires ou collèges, ainsi qu'à MM. les bibliothécaires des principales villes de France et de l'Étranger.

Les souscripteurs de cette collection recevront dès à présent tous les volumes parus, dont le prix est de 900 francs, en faisant au comptant :

Un premier versement de 250 francs
Et il leur sera accordé un délai de trois ans pour solde du reli-
quat, soit 650 francs,
en billets de 50 francs échelonnés à leur convenance.

BIBLIOTHÈQUE LATINE

AVEC LA TRADUCTION FRANÇAISE

Publiée sous la direction de M. DÉSIRÉ NISARD, de l'Académie française

27 volumes grand in-8° à deux colonnes : 324 francs.

Les souscripteurs à cette Collection recevront dès à présent l'ouvrage complet, soit vingt-sept volumes, en faisant au comptant :

Un premier versement de 100 francs
Et il leur sera accordé un délai de trois ans pour solde du reli-
quat, soit 224 francs,
en billets de 25 francs échelonnés à leur convenance.

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ.

Η ΚΡΗΤΗ.

Ἡ Κρήτη, ἡ ἀρχαία Ἰδαία καὶ Μακάρων νῆσος, ἡ μεγίστη τῶν ἐλληνίδων νήσων, καὶ ἡ μετὰ τὴν Κύπρον μάλιστα ὑφ' Ἑλλήνων νῦν κατοικουμένη, κειμένη μεταξὺ τῆς 34^ο-35^ο βορείου πλάτους καὶ 21^ο-24^ο ἀνατολικῆς μήκους, ἐκτεινομένη δὲ ἐπὶ μήκος μὲν 140 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Κορυζίου (Capo-Buso) πρὸς δυσμὰς μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σαμωνίου πρὸς ἀνατολὰς, ἐπὶ πλάτος δὲ 40 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Καπυρῆ (Capo-Sassoso) μέχρι τοῦ Μετάλλου (Punta-Metalla), εἶναι φυσικὸν παράρτημα τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου. « Καὶ γὰρ αὕτη τῆς Πελοποννήσου ἐστὶ, » λέγει ὁ Στράβων. Ἄλλ' αἱ συνθήκαι τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, αἵτινες ἀυθαίρετως διατίθενται τὰ τῶν ἐθνῶν, παρέδωκαν καὶ ταύτην τοῖς Τούρκοις, καίπερ γενναίως τοῖς λοιποῖς Ἕλλησι συναγωνισθεῖσαν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν.

Περικλυζομένη πανταχόθεν ὑπὸ θαλασσῶν βαθυτάτων, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τοῦ Κρητικῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ νότου ὑπὸ τοῦ Λιβυκοῦ τοῦ συνάπτοντος πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πελάγους, ἡ ὄρεινὴ καὶ δασεῖα Κρήτη, κειμένη μεταξὺ τῆς Κυρηναιῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ παράλληλον σχεδὸν μήκος τῶν χωρῶν τούτων, ἀπὸ τῆς ἐσπέρας πρὸς τὴν ἑῶ, ἀπολαύει παντοίων ἀγαθῶν. Ἐπειδὴ τὸ μὲν κλίμα αὐτῆς εἶναι εὐκραές, ἡ δὲ γῆ εὐφορὸς, οἱ δὲ αὐλώνες εὐκαρποὶ, εἰ καὶ ἀποροῦσι πηγῶν καὶ ναματιαίων ὑδάτων, μάλιστα ἐπὶ τῶν τιτανωδῶν ὄροπεδίων, οἱ δὲ κόλποι εὐλίμενοι καὶ εὐσκεπεῖς, αἱ δὲ τοποθεσίαι μεγαλοπρεπεῖς καὶ εὐφρόσυνοι. Διὰ δὲ τῆς ἐπικαρσίου αὐτῆς θέσεως ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀρχιπελάγους, μεταξὺ τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, ἡ Κρήτη προώρισται ἵνα καταστῇ τὸ κυριώτατον ἐπίγειον καὶ ἡ ἀποθήκη

τοῦ κατὰ τὰς ἀκτὰς τῶν τριῶν τούτων ἡπείρων ἐμπορίου, ὡς εὐφυῶς παρετήρησεν ὁ Ἀριστοτέλης πρὸ δύο καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων ἐτῶν, ἀποκαλέσας αὐτὴν « καθολικὴν μεσίτην τῶν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν μεσόγειον ἐμπορικῶν συναλλαγῶν. » Καὶ ἀληθῶς τοιαύτη τις ἦτο τὸ πάλαι ἡ νῆσος, συνωδὴ οὐ μόνον τῷ Στραχειρίτῃ, ἀλλὰ καὶ πάσαις ταῖς ἐλληνικαῖς παραδόσεσιν, ὁμοφώνως ἀνακηρυττούσας αὐτὴν θαλασσοκράτορα. Ἐπειδὴ ἡ ἑκατόμηλις Κρήτη οὐ μόνον ἐδέσποσε τῶν Κυκλάδων, « τῶν νήσων τοῦ Μίνως » ἀλλὰ καὶ ἐξέπεμψεν ἀποικίας εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ πλοῖα αὐτῆς εἰσέπλεον εἰς πάντας τῆς Μεσογείου τοὺς λιμένας. Μάλιστα δὲ ἤκμασεν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου Μίνως, ἀφ' ὧν τῆς σοφῆς νομοθεσίας ὠφελήθη ὁ Λυκοῦργος.

Οἱ πρῶτοι αὐτῆς κάτοικοι ἦσαν ποικίλης καταγωγῆς. « Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα

μεμιγμένη, ἐν μὲν Ἀχαιοί, ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλύτερες, ἐν δὲ Κύνωες, Δωριεὲς τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί. » Τούτων οἱ δευτέρου καὶ οἱ τρίτου πιθανώτερον ὅτι ἦσαν αὐτόχθονες, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ ἠλιδες, ὁρμήσαντες ἐκ Λακωνίας καὶ τῆς θετταλικῆς Ἑστιαϊώτιδος. Τῆς δὲ κατὰ τὸν Ὅμηρον ἑκατομυλίας Κρήτης πόλεις ἐπιφανέσταται καὶ μέγισται ἦσαν ἡ Λύττος, ἡ Γόρτυνα, αἱ Κυδωνίαι, καὶ ἡ πρὸς βορρᾶν καὶ κατανακτικῶν τῆς Πελοποννήσου Κνωσός, ἣν ὁ ποιητὴς ὑμεῖ διαφερόντως, καλῶν αὐτὴν μεγάλην καὶ βασιλείον τοῦ Μίνωος, ἔχουσαν ἐπίγειον τὸ Ἡράκλειον.

Καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ἡ Κρήτη εὐνομούμενη ἴσχυσε μεγάλως, ἀλλ' ὕστερον μετέβαλε πρὸς τὸ γαῖρον· διηρέθη εἰς πλείστας μικρὰς πόλεις ἢ δημοκρατίας, αἵτινες ἐρίζουσαι περὶ πρωτείων καὶ πολεμοῦσαι συνεχῶς πρὸς ἀλλήλας, ταχέως κατεστράφησαν, παρεῖδον δὲ καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα κατακλυζομένην ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ ἠρνήθησαν νὰ συμμετάσχουσιν ὑπὲρ οὐδετέρου τῶν διμαχομένων κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, μέχρις οὗ ἐγένοντο ἔρμαια τῶν Τυρρήνων καὶ Κιλικίων πειρατῶν, καὶ τέλος ὑπεδουλώθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Ἐκτοτε δὲ οὐδέποτε ἡ νῆσος ἠδυνήθη νὰ ἀνακτήσῃ τὴν αὐτονομίαν αὐτῆς, οἱ δὲ Ἀραβες, οἱ Βενετοὶ καὶ οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον, ἐλεηλάτησαν καὶ ἠρήμωσαν αὐτὴν ἀλληλοδιαδόχως.

Τὸ ἐπίμηκες σχῆμα τῆς νήσου καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα τῶν ὀρέων σειρὰ, ἡ διήκουσα διαμπερὲς ἀπὸ τῆς ἑω πρὸς τὰ ἑσπέρια, ἐξηγοῦσιν ἡμῖν διὰ τί ἡ Κρήτη, κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες περιώριζον τὴν πατρίδα ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως, διηρέθη εἰς πλῆθος μικρῶν δημοκρατιῶν, καὶ διὰ τί πᾶσαι αἱ πρὸς συμπολιτείαν ἢ «συγκρητισμὸν» ὑπὸ διαφόρων μικρῶν δημοκρατιῶν κατὰ καιροὺς ἐπιχειρηθεῖσαι ἀπόπειραι ἀπέτυχον οἰκτρῶς. Ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων αὐτῆς πόλεων ἐτύγχανον κεχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων δι' ὑψηλοτάτων ὀρέων, ὡς εἰ κατόικουν νησιδία συγκεκροτημένα εἰς ἀρχιπέλαγος. Αἱ κοιλάδες ἢ μᾶλλον οἱ αὐλώνες τῆς παραλίας εἶναι σχεδὸν πάντες κεκλεισμένοι μεταξὺ ὑψηλῶν ἀλιτενῶν ἀκρωτηρίων, προσιτῶν μόνον ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Μικρὰ ἄρα ἢ μεγάλη, πᾶσα πόλις, ἐκτισμένη ἐν τῷ μέσῳ κοιλάδος,

δὲ ἠδύνατο νὰ συγκοινωνῇ μετὰ τῶν γειτόνων πόλεων ἄλλως ἢ διὰ στενοπόριων καὶ κλεισωριῶν, ὧν ἀπλοῦς τις πύργος ἤρκει νὰ φύλαττῃ τὴν δίοδον. Ὅποτε δὲ πόλις τις διεπράττετο ἵνα καταλάβῃ δύο ἢ πλείονας κοιλάδας ἐκδιδοῦσας εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ ἀπὸ τῶν ὀρέων προσκόμματα καὶ αἱ ἀντιζηλῖαι τῶν ὁμόρων πόλεων ἀπειργον αὐτὴν πάσης παραιτέρω κατακτήσεως.

Καθ' ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς νήσου τὰ ὄρη αἰωροῦνται ὑπερύψηλα, τραχέα καὶ φαραγγώδη. Καθόλου δ' εἰπεῖν οὐδεμία ὑπάρχει καθ' ἅπασαν τὴν Κρήτην πεδιάς, ἀξία τοῦ ὀνόματος τούτου, πλὴν μιᾶς, τῆς Μεσσαράς, κειμένης πρὸς μεσημβρίαν τοῦ κεντρικοῦ συμπλέγματος. Ἡ πεδιάς αὕτη, διαρρέομένη ὑπὸ τοῦ Ἱεροποτάμου, καταφέροντος καὶ κατ' αὐτὸ τὸ θέρος στενὴν τινὰ ταινίαν ὕδατος, εἶναι ἡ τροφὸς, ὁ σιτοβολῶν τῆς νήσου.

Τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα τῆς Κρήτης εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὰ ὄρη αὐτῆς. Σχεδὸν γεωμετρικόν, τὸ μακρὸν ὀρθογώνιον σχῆμα τῆς νήσου, εὐρύνεται ἢ στενεύεται κατὰ λόγον τοῦ ὕψους τῶν ἀντιστοιχοῦσάν κορυφῶν. Ἐν τῷ κέντρῳ, κατὰ τὸ εὐρωχρότατον τῆς νήσου, ὑψοῦται ἡ κυριωτάτη μᾶζα τοῦ δικορύφου Ἰδαίου ὄρους ἢ ὡς νῦν καλεῖται Ἰηλορείτου, ὅπου κατὰ τὴν ἑλληνικὴν μυθολογίαν ἀνετράφη τὸ πάλαι ὁ Ζεὺς ὑπὸ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. Ἡ ὑψηλὴ καὶ αἰετοπετὴ χιονόβλητος τοῦ ὄρους τούτου κορυφή, ἣτις ἀναμνησκει τὸν θεατὴν τὴν ὠραιάν Ἐτναν τῆς Σικελίας, οἱ πελώριοι καὶ γραφικοὶ πρόποδες, αἱ πορίζουσαι κοιλάδες τῶν ὑπωρείων περιποιοῦσιν αὐτῷ μεγαλοπρεπεστάτην ἀποψιν. Ἀλλ' ἡ Ἰδη ἦτο ὠραιότερῃ βεβαίως κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, ὅτε τὰ δάση περιεποίησαν αὐτῇ τὸ ὄνομα Ἰδη, σημαίνον τὸν δρυμῶνα καὶ συνεχῶς πασαν ξυλείαν, ἐξ οὗ καὶ τὸ «Ἰδη ναυπηγήσιμος» τοῦ Ἡροδότου. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τούτου κατοπτεῖται ὁ θεατὴς πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ πᾶσαν τὴν νῆσον, καὶ βλέπει ἀνελίσσόμενον πρὸς βορρᾶν ἄπειρον ὀρίζοντα νήσων καὶ χερσονήσων, ἀπὸ τῆς ἄκρας τοῦ Ταυγέτου μέχρι τῶν ὀρέων τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἀλλὰ πρὸς νότον δὲν διακρίνει τὰς χθαμαλὰς ἀκτὰς τῆς Κυρηναικῆς.

Τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς νήσου ἀξιόλογα

Λευκὰ ὄρη (οὕτως ὀνομασθέντα, εἴτε ἕνεκα τῆς χιόνος, ὑφ' ἧς καλύπτονται τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ, εἴτε ἕνεκα τῆς τιτανώδους αὐτῶν συστάσεως) οὐδὲν ὑπολειπόμενα τῆς Ἰδῆς μεγέθει καὶ ὕψει, εἶναι ἔρημα πάσης φυτείας. Τὰ ὄρη ταῦτα ὀνομάζονται ὄρη τῶν Σφακιανῶν, ἀπογόνων τῶν δωριέων κατοίκων τῆς νήσου, οἵτινες, διασωθέντες ἀμιγῆς, ἐσκήνωσαν ἀπὸ αἰῶνων ἐπ' αὐτῶν ὡς εἰς ἀνάλωτον τινὰ ἀκρόπολιν. Ὀλίγιστα ὄρη εἶναι ἐρμνότερα καὶ κάλλιον πεφυλαγμένα ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς προσβολῆς. Τινὲς τῶν ἐπ' αὐτῶν κωμῶν εἶναι προσιταὶ μόνον ἀπὸ τῶν κοιτιδίων τῶν χειμάρρων, οἵτινες κατακημιζόνται θοριβωδῶς ἀπὸ τῶν πλευρῶν αὐτῶν. Κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἡλίων, ὅτε αἱ χαράδραι καὶ αἱ φάραγγες πλημμυροῦσι, διακόπτεται πᾶσα ἐπιμιξία πρὸς τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς νήσου, καὶ τότε οἱ Σφακιανοὶ λέγουσι ὅτι «ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.» Τοιαῦτα εἶναι τὰ στενὰ ἢ ὁ φάρυγξ (φαρύγι) τῆς Ἀγαρούμελης κειμένης ἐπὶ τῆς πρὸς νότον ὑπωρείας τῶν Λευκῶν Ὄρων. Ὅτε δὲ αἱ νεφέλαι συσσωρεύονται ἀπειλοῦσαι ἵνα καταρρεύσωσιν ἐν εἶδει βιαίου ὄμβρου, οὐδεὶς τολμᾷ νὰ διεισδύηται εἰς τὰς στενάς χαράδρας φόβῳ μὴ ἀφαρπασθῇ ὑπὸ τῶν χειμάρρων. Κατὰ τοὺς ὑπὲρ ἀνεξάρτησίας ἀγῶνας τῶν Κρητῶν, οἱ Τοῦρκοι μάτην ἐπειράθησαν νὰ βιάσωσι τὴν μεγάλην ταύτην πύλην τῆς ἀκροπόλεως τῶν Σφακιανῶν. Ἀλλ' οὐδὲν ἤττον ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῶν ὀρέων ὀροπέδιά τινὰ ἐπιδεικτικὰ καλλιεργείας καὶ δυνάμενα νὰ ἐκτρέψωσι πολυάριθμον πληθυσμὸν, ἐὰν μὴ ἦσαν ψυχρότατα. Οὕτω λ. γ. αἱ κῶμαι τοῦ Ἀσκύφου, ἀκατοίκητοι οὐσαι τὸν χειμῶνα, ἕνεκα τοῦ μεγίστου ὕψους, κείνται ἐπὶ κοιλάδος περικεκλωμένης πανταχόθεν δίκην ἀμφιθέατρο ὑφ' ὑψηλῶν ὀρέων. Ἡ κοιλάς, ἢ τὸ ἄγκος τοῦτο, ἦτο τὸ πάλαι λίμνη μεγάλη, ὡς μαρτυροῦσι τὰ σωζόμενα τῶν παλαιῶν περιοίκων ἀναχώματα, καὶ ἰχθύων ὀστᾶ, καὶ μικραὶ ἄγκυραι, καὶ τινες βράχοι, οἵτινες ἐξαίρουμενοι νησιδίων δίκην ἐκ τοῦ ἀρχαίου πυθμένος τῆς λεκάνης, φέρουσιν ἔτι καὶ νῦν τοὺς σιδηροὺς κρίκους, οἷς προσεδέοντο αἱ λέμβοι. Ἀλλὰ τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ συναγκείᾳ ὡς εἰς χώνην καταρρέοντα ὕδατα εὐρον ἢ ἠνέφωσαν τέλος καταβόθρας,

δι' ὧν ἐκχέονται νῦν εἰς τὴν θάλασσαν. Μία τῶν μεγάλων τούτων πηγῶν ἀναβλύζει ἐν αὐτοῖς τοῖς στενοῖς τῆς Ἁγία-Ρούμελης.

Τὰ λοιπὰ ὄρη τῆς νήσου εἶναι ἥττον ὑψηλὰ καὶ ἀπόκρημα τῶν Λευκῶν. Ἄξιολογώτατα εἶναι τὸ ὄρος Λάσσιτος καὶ

ἀνατολικώτερον τὸ ὄρος Δίκτη ἢ Σιτεία, ἅτινα ἀπεργάζονται κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἄκρην τῆς νήσου τὸ ὀμβρῶδες τῶν σφαιρικῶν ὄρων. Ἀλλὰ τὰ ὄρη ταῦτα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀπαλλάξωσι τῆς δουλείας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῶν λαούς. Ἐπὶ τῶν πρὸς βορρᾶν ὑπωρείων τῶν ὄρέων

τούτων βλέπει τις ξηρὰς τὰς ἀρχαίας ἀκτὰς, ὧν τὰ κογχύλια, ὅμοια καθ' ὅλα πρὸς τὰ τῶν συγχρόνων ἡμῶν ἀκτῶν, ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ἀνυψώθη τοῦλάχιστον 20 μέτρα κατὰ τὴν νέαν γεωλογικὴν περίοδον.

Αἱ προσβόρειοι ἀκταὶ, ἀπὸ τῶν Λευκῶν

ΒΡΑΙΛΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ. — ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ.

ὄρέων μέχρι τῆς Δίκτης, εἶναι μᾶλλον κατακεκεραμισμέναι τῶν πρὸς νότον, ἐκτοξεύουσαι μακρὰν πολυάριθμα ἀκρωτήρια ἀπεργαζόμενα πλείστους κόλπους καὶ καταφύγια ἀσφαλῆ. Διὸ καὶ αἱ πλείσται καὶ μέγισται τῶν κρητικῶν πόλεων ἐκτίσθησαν ἐπ' αὐτῶν, ἄτε ἐστραμμένων πρὸς τὸ ναυσίπορον Αἰγαῖον, ἐν ᾧ αἱ πρὸς νότον ἀκταὶ τυγχάνουσιν ἔρημοι ἀντικρῶ τῶν ἐρήμων αἰγιαλῶν τῆς Κυρηναιᾶς.

Πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς βορείας ἀκτῆς κατέχουσι τὰς τοποθεσίας τῶν ἀρχαίων πόλεων. Τὸ Μεγαλό-καστρον, γνωστὸν μᾶλλον ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον Candia, ὅπερ οἱ εὐρωπαϊοὶ ἀποκαλοῦσι καὶ πᾶσαν τὴν νῆσον, εἶναι τὸ Ἡράκλειον τῶν Ἑλλήνων,

ἐπίνειον τῆς Κνωσσοῦ. Ἡ πόλις Ῥέθυμνος, κειμένη ἐπὶ τῶν πρὸς δυσμὰς ὑπωρείων τῆς Ἰδης, διεφύλαξε σχεδὸν τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα Ῥηθυμνία. Τέλος τὰ Χανία (Canée), πόλις ἧς αἱ κατάλευκοι οἰκίαι συγχέονται μετὰ τῶν ἐρυμνῶν καὶ ἀγῶνων κλιτύων τῶν Λευκῶν Ὀρῶν, εἶναι ἡ Κυδωνία τῶν Ἑλλήνων, περίφημος ἐπὶ τοῖς τῶν κυδωνιῶν δάσεσιν. Ἡ πόλις αὕτη εἶναι νῦν πρωτεύουσα τῆς νήσου καὶ ἡ ἀξιολογώτατη τῶν κρητικῶν πόλεων διὰ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς χρηματιστικὰς συναλλαγὰς. Πειρᾶται δὲ ἀπὸ τινος ἵνα προσκτιῆται καὶ δευτερον λιμένα, κείμενον πρὸς ἀνατολὰς τῶν Χανίων, λιμένα φυσικόν, εὐσκεπέστατον, προωρισμένον ἵνα

καταστῆ ἐκ τῶν μεγίστων ἐπινείων τῆς Μεσογείου.

Ἴδου δὲ ἐν συνόψει ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τριῶν πόλεων καὶ τῆς Κρήτης καθόλου·

Χανία	12,000 κατοίκ.
Μεγαλόκαστρον	12,000 »
Ῥέθυμνος	9,000 »
Πληθυσ. ὁλοκλήρου τῆς νήσου.	210,000 »

Βεβαίως ἡ νῦν Κρήτη εἶναι ἀσυγκρίτῳ πᾶ λόγῳ ὑποδεεστέρα κατὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸν πλοῦτον τῆς παλαιᾶς καὶ ἀναξία τοῦ ὀνόματος Ἑκατόμπολις. Κῶμαι ἄθλια, πενιχραὶ, ἀντικατέστησαν τὰς πλείστας τῶν ἀρχαίων πόλεων, ὑπὲρ ὧν ἐξωρύχθησαν τὸ πάλαι μέγιστα πρὸς οἰκοδομίαν λατομεῖα, οἷον ἦν ὁ δὴ λαβύ-

ρινθος λεγόμενος τῆς Γορτυνίας πρὸς νότον τῆς Ἰδης. Καίτοι δὲ εὐφορωτάτη, ἢ σταχυοφόρος Κρήτη, ἐν ἣ ἡ Δήμητρα ἐγέννησε τὸν Πλούτον ἐπὶ κλίνης σταχυῖνου, ὀλιγίστους ἐξάγει νῦν δημητριακοὺς καρπούς, ἅτε τῆς γῆς ἀμελῶς καὶ ἀμεθόδως καλλιεργουμένης. Αἱ ἐλαῖαι τῆς νήσου ἐκφέρουσιν ἔλαιον πικρὸν· αἱ δὲ ἀμπέλοι παράγουσι μὲν ἔτι καὶ νῦν καλὸν τὸν οἶνον, ἀλλ' ἔπαυσαν ἀπὸ πολλοῦ φέρουσαι τὸν μελιθεῖν οἶνον τῶν Βενετῶν, τὴν μαλθουαζίαν (malvoisie), οὕτως ὀνομασθέντα ἐκ τῆς Μονεμβασίας ἢ Ἐπιδαύρου Λιμήνης, πόλεως τῆς Λακωνίας, κειμένης ἀντικρὺ τῆς νήσου Μινώας. Τὸ βαμβάκιον, ὁ ταβάκος, παντοειδεῖς καρποὶ καλλιεργοῦνται μὲν, ἀλλ' ἀμελῶς. Μόνον δὲ τὰ πορτογάλια τῆς Κρήτης ἐκφέρονται ἄφθονα καὶ τιμῶνται καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν. Ὁ περιηγητὴς Perrot κατέδειξε τὸ περιέργον τοῦτο, ὅτι, πλὴν τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς ἐλαίας, ἕκαστον εἶδος δένδρου φύεται εἰς ἰδιαίτερα κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων τῆς νήσου μέρη, ἢ καστανεά κατὰ τὰ ἀνατολικά, αἱ πράσινοι δρυὲς καὶ αἱ κυπάρισσοι ἐπὶ τῶν σφακιανῶν συναγωγῶν, ἢ δρυὲς ἢ βαλανηφόρος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ῥεθύμνου, ἢ πεύκη καὶ ἡ ἐλάτη ἐπὶ τῆς Δίκτης, αἱ δὲ κερατέαι ἐπὶ τῆς Ἰδης. Τέλος δὲ κατὰ τὴν νοτιοανατολικὴν ἄκραν τῆς νήσου, ἀκρωτήριόν τι διήκον πρὸς τὴν Ἀφρικὴν, φέρει δάσος φοινίκων, τὸ ὠραιότατον πάντων τῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀρχιπελάγει.

Β'.

Ἡ Κρήτη, εἰ καὶ κατακτηθεῖσα ἐπαλλήλως ὑπὸ ποικίλων ξένων ἐθνῶν, διαφυ-

λάττει ἔτι κατὰ μέγα μέρος τὸν ἑλληνικὸν αὐτῆς χαρακτήρα. Ἐπειδὴ ὁ λαὸς λαλεῖ γλῶσσαν, ἐν ἣ καταφαίνεται τρανῶς ἡ διαφορὰ τῆς δωρικῆς διαλέκτου.

Ἐκ τῶν τὴν νῆσον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μεσαιῶνος καταλαβόντων Σλάβων δὲν ὑπολείπονται ἄλλα ἔγνη [ἢ τὰ ὀνόματα κωμῶν τινων. Οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Βενετοὶ συνεχωνεύθησαν ὁμοίως μετὰ τῶν ἀρχαίων Κρητῶν. Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον ἀπολείπονται εἰσέτι ἐν αὐτῇ πολλοὶ Ἄλβανοι, ἀπόγονοι τῶν ἀρναουτῶν στρατιωτῶν, οἵτινες διαφυλάττουσιν ἔτι τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἦθη αὐτῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς μουσουλμάνους, ἢ τοὺς δὴ Τούρκους λεγομένους, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ πεμπτημόριον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου, εἶναι οὗτοι κατὰ μέγα μέρος ἀπόγονοι τῶν Κρητῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀπέμωσαν κατὰ τὴν κατάκτησιν (μόνοι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων) τὸν χριστιανισμόν, ὅπως ἀποφύγωσι τὰς καταδιώξεις. Ἄλλ' ἀφότου οἱ θρησκευτικοὶ διωγμοὶ ἔπαυσαν πολλὰ μωαμεθανικὰ οἰκογένεια ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἐπανῆλθον εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Ἦδη δὲ, ὑπερτεροῦντες κατὰ τὸν ἀριθμὸν, οἱ Ἕλληνες τῆς Κρήτης ὑπερτεροῦσι τοὺς κατακτητὰς αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν πλοῦτον· ἐπειδὴ, ἐφόσον οὗτοι ἀγοράζουσι τὴν γῆν, οἱ μουσουλμάνοι ἀποσύρονται καθ' ὀλίγον ἐνώπιον αὐτῶν. Οἱ Κρητες, χριστιανοὶ καὶ μουσουλμάνοι, πλὴν τῶν Ἄλβανῶν, λαλοῦσι τὴν ἑλληνικὴν, μόνον δ' ἐν τισὶ νομοῖς καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, οἱ Τούρκοι συμπεπυκνωμένοι, λαλοῦσι κακῶς καὶ γράφουσι χειρὸν τὴν τουρκικὴν διὰ γραμμῶν ἑλληνικῶν.

Οὐδὲν ἄρα ἄπορον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπαιτοῦσι χώραν, ἐν ἣ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον οὕτως ὑπερισχύει. Ἀλλὰ, καίπερ γενναίως ἀγωνισθέντες, ἀπομεμονωμένοι ὄντες, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀποθήσωσιν ἢ νικήσωσι κατὰ κράτος τοὺς καθ' αὐτῶν συνενωθέντας πάλιν ἐσχάτους Τούρκους καὶ Αἰγυπτίους. Οἱ Κρητες ὑπέστησαν ὡς οὐδεὶς ἄλλος λαὸς τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Πᾶσα σπιθαμὴ γῆς τῆς πολυπαθοῦς νήσου ἀναμνήσκει τὰ ἡρώικα τῶν τέκνων αὐτῆς κατορθώματα, ποτισθεῖσα ἐκ τοῦ αἵματος ἀπειροθύμων μαρτύρων. Τὸ Ἀρκάδιον καὶ τὰ μεγάλα σπηλαία τοῦ ἐπὶ τῶν δυτικῶν κλιτύων τῆς Ἰδης ἐγένοντο μετὰ τῶν ἄλλων θέατρον φρικωδῶν σκηνῶν. Ἐν ἔτει 1822, ἦτοι, ἀκμαζούσης τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ὑπὲρ τοὺς 800 Ἕλληνας, ὧν οἱ πλεῖστοι γυναῖκες, παιδία καὶ γέροντες, κατέφυγον εἰς τὰ σπηλαία ταῦτα. Οἱ Τούρκοι, μὴ τολμῶντες νὰ εἰσέλθωσιν, ἀνήψαν μεγάλην πυρὰν πρὸ τοῦ στενοῦ στομίου τῶν σπηλαίων, ὃ δὲ ἄνεμος, ἀπεινὴς σύμμαχος τοῦ βαρβάρου ἐκείνου ἔργου, ἐδίωκε πυκνὸν τὸν καπνὸν εἰς τὸ ἄντρον. Οἱ δυστυχεῖς κατέφυγον εἰς τὰ ἐνδότετα τοῦ σπηλαίου, ἀλλὰ μάτην, ἐπειδὴ πάντες ἀπώλοντο οἰκτρῶς. Τὰ πτώματα αὐτῶν ἔμειναν ἄταφα, βορὰ τῶν κυνῶν καὶ τῶν θῶων ἐπὶ τῆς γῆς, μὴ τυχόντα ἄλλης ταφῆς, ἢ τοῦ τιτανώδους ὑγροῦ, ὅπερ κατασταλάζον ἐκ τῶν βράχων ἀπεκρυσταλλοῦτο περὶ τὰ σώματα. Μέχρι δὲ τοῦ νῦν ἐξάγονται τοῦ σπηλαίου οἱ σκελετοὶ τῶν ἀθλίων τούτων μαρτύρων!

[Ἀκολουθεῖ.]

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ.

« Ἀξιοσημειωτὸν τι [γράφουσι ἐκ Πετρούπολεως] παρ' ἡμῖν ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὴν ἡμετέραν πρωτεύουσαν ἀφίξις τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς Βασιλίσσης Ὁλγας καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Δανιμαρκίας. Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ 17ῃ τρέχοντος περὶ τὴν 8 1/2 ὥραν τῆς πρωίας ὁ Μέγας Δοῦξ Διάδοχος μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐπιβάντες τῆς θαλαμηγοῦ Καίσαρ Ἐβνας ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ Πέτερσβουργ, ἵνα μεταβῶσι πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐρχομένου Δανικοῦ στολίσκου, οὗ ἐπέβαινον οἱ σεπτοὶ καὶ ἐστεμμένοι ξένοι. Τὴν θαλαμηγὸν ταύτην συνύδευον τὰ ἀτμόπλοια Σλαβράγα

καὶ Δθίνα, τοῦ τελευταίου δὲ τούτου ἐπέβαινον ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Βράβιλας Ἀρμένης, ὁ κ. Πάλλισεν, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Δανιμαρκίας, καὶ οἱ ἐν Πετρούπολει καὶ Κρονστάτ ὑποπρόξενοι τοῦ αὐτοῦ Κράτους. Περὶ τὴν 11 ὥραν ἡ Καίσαρ Ἐβνας συνήτησε τὴν Δανικὴν φρεγάταν Ἰουτλάνδην, φέρουσαν τὰς σημαίας τῶν Α. Μ. τῶν Βασιλέων τῆς Δανίας καὶ Ἑλλάδος. Τὰ δύο πλοῖα ἀντήλλαξαν τοὺς δέοντας χαιρετισμοὺς μεθ' οὗς ὁ Μ. Δοῦξ Διάδοχος καὶ ἡ Μ. Δούκισσα μετέβησαν ἐπὶ τῆς Δανικῆς φρεγάτας Ἰουτλάνδης.

Περὶ τὴν ὥραν 3 ὁ Δανικὸς στολίσκος συνο-

δεύομενος ὑπὸ τῶν εἰρημένων τριῶν Ῥωσικῶν ἀτμόπλοιων κατέπλευσεν εἰς Κρονστάτ. Ὁ ἀντιναύρχος Καζάκεβιτς ἐπαρχος τοῦ Κρονστάτ, ἐπιβὰς μικροῦ ἀτμόπλοιου μετέβη ὅπως προσαγορεύσῃ τὰς Α. Μ. πρὸ τῆς εἰς τὸν λιμένα εἰσόδου αὐτῶν. Ὁ στολίσκος ἠγχυροβόλησε μετ' ὀλίγον, τὰ δὲ τηλεβόλα τοῦ φρουρίου ἐχκρήτησαν τὴν ἀφίξιν τῶν Βασιλέων. Ταυτοχρόνως ἀφίκετο ἐκ Πετερχόφης διὰ τοῦ αυτοκρατορικοῦ δρόμου ὁ Ἀλεξάνδρεια ὁ πατὴρ τῆς Βασιλίσσης Ὁλγας Μ. Δοῦξ Κωνσταντῖνος Νικολάεβιτς, ἐντολὴν ἔχων ἵνα προσαγορεύσῃ ἐκ μέρους τοῦ Αυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοὺς

σεπτούς ξένους, οὓς προσεκάλεσε νὰ ἐπιβῶσι τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ δρόμωνος, ὅστις ἀμέσως ἀπέπλευσε κατευθυνόμενος εἰς Πετερχόφην, ἐνθα ἀφίκετο περὶ τὴν ὄραν μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐνταῦθα ὑπεδέξατο τοὺς Βασιλεῖς ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης καὶ οἰκειότητος, τὸ δὲ ἐσπέρας οἱ ἐπίσημοι ξένοι ἐδείπνησαν μετὰ

τοῦ Κζάρου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τοῦ Πετερχώφ. Μετὰ δὲ τὸν δείπνον ἐγένετο ἐσπερινὴ συναναστροφή ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Μεγάλης Δουκῆσσης Καισαρέβνης τῷ ἐπιλεγομένῳ «ἐπαυλις Ἀλεξανδρείας». Τῇ ἐπαύριον κυριακῇ εἶχεν ὀρισθῆ ἡ ἐκδρομὴ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κρασνὸ-Σελὸ, ἥτις ὁμῶς ἀνεβλήθη ἕνεκα τῆς κακοκαιρίας.

Ἀπὸ τῆς προίξ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσα Ὀλγα μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς Μ. Δουκὸς Κωνσταντίνου, εἶτα δὲ ἡ Αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια παρευρέθη εἰς τὴν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τελεσθεῖσαν θείαν ἱερωσύνην.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπένευε τῷ ἐν Πετρούπολει σεβαστῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῷ ἀρχιγραμματεῖ τῆς πρεσβείας διαπρεπῆ παράσημα. »

II EN ΛΟΝΔΙΝΩ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ.

Βαρυθυμούσα ἡ ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικὴ κοινότης βλέπει ἐπαλλήλως κατερχομένους εἰς τὸν τάφον τοὺς πρώτους αὐτῆς ἱδρυτὰς, τοὺς φιλοπόνους καὶ φιλοτίμους ἐκείνους Ἑλληνας, οἵτινες ἱδρύσαντο ἐν Λονδίῳ τοὺς πρώτους ἐμπορικοὺς οἴκους, δι' ὧν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἡ ἑλληνικὴ μεγαλοφυΐα ἐπεξετάθη κατ' ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς ἀνά πάντα τὸν ἀρχαῖον καὶ νέον κόσμον. Ὁ πρὸ εἴκοσι περὶ τοῦ ἐτῶν ἐπισκιάμενος τὸ Λονδίον, καὶ θαυμάσας τὴν ἐντιμον ἐκείνην χορείαν, εἰς μάτην ἀναζητεῖ νῦν τοὺς δύο μεγαλοπράγμονας ἀδελφοὺς Ῥάλλην, Παντίαν καὶ Θωμάν, τοὺς δύο ἀρχαίους καὶ σεβασμίους γέροντας Δημήτριον Σπάρταλην καὶ Κωνσταντῖνον Ἰωνίδην, τοὺς τρεῖς ἐξαδελφοὺς Παντίαν Θ. Ῥάλλην, Παντίαν Α. Ῥάλλην καὶ Παντολέοντα Ῥάλλην, τοὺς δύο ἀδελφοὺς Κασσαβέτη Δημήτριον καὶ Ἀλέξανδρον, τὸν Νικόλαον Ταμβάκον μετὰ τοῦ ἐπ' ἀδελφῆ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀντωνίου τοῦ Μαυρογορδάτου, τὸν Δημήτριον Σκαρμαγκᾶν, τὸν Ἀμβρόσιον Ἀργέντην καὶ τὸν Κωνσταντῖνον Γεραλιόπουλον. Καὶ ἀληθεύει μὲν πάντως τὸ τῆς θείας Γραφῆς, ὅτι «γενεὰ ἐτέρα ἀνέστη μετ' αὐτοὺς», γενεὰ φιλοτίμως προσπαθοῦσα, ὅπως ἀναδειχθῆ ἄξια τῆς καταγωγῆς αὐτῆς, ἄλλ' ὅμως ἡ μνήμη τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων καὶ ἐτι ἐπιζώντων ὀλίγων τῶν γερόντων καταλειφθήσεται ἀθάνατος, ὡς ἐπιπόνως ἐτοιμασάντων τὴν ὁδὸν, ἣν ἀπάνως πορεύονται νῦν οἱ διαδεχόμενοι αὐτοῦς.

Εἰς τὴν πολυσέβαστον ἐκείνην χορείαν προσετέθη δέκατος πέμπτος ὁ συνετὸς καὶ σεβάσμιος γέρον ΛΟΥΚΑΣ Γ. ΖΙΦΟΣ, ἀποβανὼν εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν κατὰ τὴν 12 ἰουνίου. Χριστιανὸς εὐσεβέστατος, πατὴρ φιλοστοργότατος, φίλος ἀριστος, ἔμπροσθεν τιμιώτατος, ὁ μακαρίτης Λουκάς Ζίφος ἠγαπᾶτο καὶ ἐτιμᾶτο παρὰ πάντων, οὐ μόνον τῶν οἰκείων καὶ ὁμογενῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων, ὅσοι περιελθόντες εἰς σχέσεις πρὸς αὐτὸν φιλικὰς ἢ ἐμπορικὰς

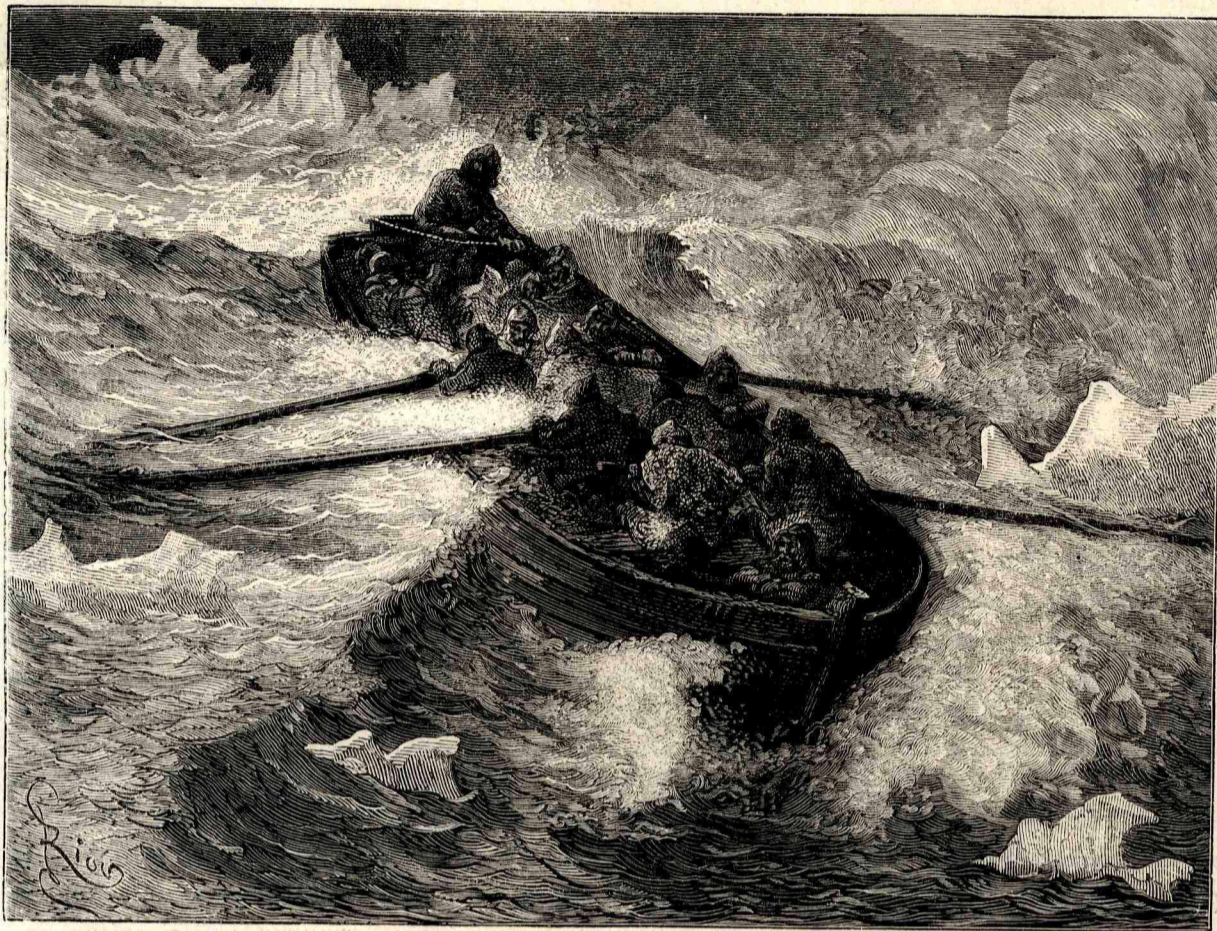
ἐγνώρισαν ἐκ πείρας τὴν ἱππικὴν τοῦ ἀνδρὸς εὐκρινεῖαν καὶ τιμῆς. Διὸ καὶ εἰς τὴν κηδείαν αὐτοῦ παρήσαν οὐ μόνον ἅπαντες οἱ ἐν Λονδίῳ Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ Ἄγγλοι φίλοι αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ξένοι, εὐκρινῶς μετέχοντες τοῦ πένθους τῶν οἰκείων καὶ συμπολιτῶν τοῦ ἀγαθοῦ φίλου. Καὶ ἦν ἀληθῶς ὁ ἀνὴρ πάσης τιμῆς ἄξιος· διότι παρὰ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ οὐδέποτε οὐδ' ἐπὶ μικρὸν παρεξέκλινε τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς, ἣν ἐκ νεότητος προεῖλετο. Πλέον ἢ τεσσαράκοντα ἔτη διατρίψας ἐν Ἄγγλια, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπελάθετο τῆς φιλαδέλφου πατρίδος, ἀλλ' αἰετοῦ ἐν τοῖς πρώτοις λόγῳ τε καὶ ἔργῳ συνέτρεχε κατὰ δύναμιν εἰς ὅ,τι προϋβάλλετο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· ὅθεν καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐτίμησεν αὐτὸν δικαιοτάτα διὰ τοῦ χρυσοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος, κοσμήσασα δι' αὐτοῦ τὸ στήθος ἀνδρὸς πράγματι φιλοπατρίδος καὶ ἀξίου τῆς τιμῆς ταύτης. Ἄπας μὲν ὁ βίος τοῦ μακαρίτου Λουκᾶ Ζίφου περίτρινόν ἐστι μαρτύριον τῶν χριστιανικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρετῶν αὐτοῦ, ἀμώμως διαβιώσαντος καὶ καταξιώθεντος τοῦ μακαρισμοῦ ἐκείνου, ὃν ὁ ψαλμωδὸς παρέδωκεν ἡμῖν εἰπὼν, «μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῖς οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου». Δύο δὲ μάλιστα περιστάσεις τοῦ βίου αὐτοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν ὄντως χριστιανικὴν καὶ ἑλληνικὴν αὐτοῦ καρδίαν· πρῶτον μὲν, ὅτε πρὸ εἴκοσι περὶ τοῦ ἐτῶν περιελθὼν εἰς ἐμπορικὰς δυσχερείας, καὶ τυχὼν τοῦ συνήθους συμβιβασμοῦ πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ, μετέβη ἐκ Λονδίνου εἰς Μαγκεστρίαν, καὶ ἤρξατο ἐκ νέου ἐμπορευόμενος ἐκεῖ· εὐδοκιμήσαντος μετ' οὐ πολὺ τοῦ νέου ἔργου αὐτοῦ, συνεᾶλεσεν αὐθόρμητος τοὺς προτέρους αὐτοῦ δανειστὰς, καίτοι οὐδεμίαν ἔχοντας νόμιμον ἀπαίτησιν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς οὐ μόνον τὸ κεφάλαιον, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμιμον τόκον τῶν ὀφειλομένων ἐξ αὐτοῦ. Οὕτως ὁρθῶς κατενεύει ὁ δίκαιος ἀνὴρ τὴν

θείαν ἐντολὴν τὴν λέγουσαν, «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν», οὐδενὶ οὐδαμῶς γενόμενος ἐπιζήμιος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν εὐεργετικὸς, οἰκείους τε καὶ ξένους. Ἐκτοτε δὲ ἐπιμελῶς καὶ εὐτυχῶς προβαίνων εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ τὴν πᾶσι τοῖς δικαίως ἐπηγγελμένην προστασίαν καὶ βοήθειαν, ὡς εἶπε πάλιν ὁ ψαλμωδὸς, «νεώτερος ἐγεόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον». Δεύτερον δὲ δεῖγμα τῆς φρονήσεως καὶ φιλοπατρίας αὐτοῦ ἔδωκεν ὁ μακαρίτης γέρον, ὅτε πρὸ ἐξ ἐτῶν ἐγένετο λόγος περὶ συστάσεως ἐνταῦθα ἑλληνικῆς σχολῆς, ἥς ὑπῆρξε πρώτιστος ἱδρυτῆς, καὶ δις πρόεδρος τῆς ἐφορέας αὐτῆς, ἐπιμελῶς συνεργασάμενος μετὰ τῶν ἄλλων ἱδρυτῶν καὶ ἐφόρων εἰς τὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος πρόοδον καὶ βελτίωσιν αὐτῆς, καὶ ἐν αὐταῖς αὐτοῦ ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις μεριμνῶν περὶ αὐτῆς, ὅπως μὴ τι πάθῃ ἀπαίσιον.

Τοιοῦτος ὢν ὁ μακαρίτης ΛΟΥΚΑΣ Γ. ΖΙΦΟΣ, μετέστη ἀφ' ἡμῶν εἰς τὴν οὐράνιον μακαριότητα, ἐν ἀταραξίᾳ ψυχῆς ἀληθῶς χριστιανικῇ, παραθέμενος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, ὕστατον καὶ καλλίστον προσλαβὼν ἐφόδιον τὴν μετᾶληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, εἰς ἃ οὐδέποτε ἐπαύσατο προσερχόμενος μετὰ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ κατὰ τὰς ὀρισμένους ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμέρας· διότι αἰετοῦ ἐτήρησαν ἀπαρασάλευτον ὅ,τι παρὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ παρέλαβε, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἐξέθρεψε τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἅτινα κατέλιπεν ἄξιους μὲν αὐτοῦ διαδόχους, γλυκυτάτην δὲ παραμυθίαν εἰς τὴν δικαίως θρηνοῦσαν αὐτὸν ἐνάρετον καὶ πολυσέβαστον σύζυγον.

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη, ἀγαπητὴ καὶ αἰμυνηστὴ φίλε. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν δικαίαν Σου ψυχὴν ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ ἐν σκιναῖς δικαίων!

Γ. Ν. Βαλέττας.

Η ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ.

Ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ.

Η ΕΚ ΠΑΓΟΥ ΣΧΕΔΙΑ¹

| Έκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τοῦ πλοιάρχου Τύξονος. |

Ὁ πάγος φθίρεται καὶ ἀπομονοῦται. — Πηδύματα ἀπὸ πάγου εἰς πάγον. — Ὑπεράσπισις τῆς λέμβου κατὰ τῆς θαλάσσης. — Μεταβολὴ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς ἀπειρον πάγιον πεδῖον. — Ἐλπίδες. — Σωτηρία.

31 μαρτίου. — Τὰ κύματα μαίνονται πάλιν περὶ ἡμᾶς, ἀπειλοῦντα νὰ ἀφάρπασσι τὴν φονευθεῖσαν ἄρκτον, ἣν φυλάττομεν ὡς κειμήλιον ἐν τῇ λέμβῳ. Ἡ σχεδία, τηκομένη καὶ μειομένη καταφέρεται κυματόπλαγκτος προσκρούουσα τῆδε κάκεισε τοῖς παρερχομένοις πάγοις, μέχρις οὗ δεινὴ τις πληγὴ ἀποκόπτει τὸ ἥμισυ αὐτῆς μέρος, ἐφ' οὗ ἦσαν δύο καλύβαι, καὶ ὅπερ ἀπομακρύνεται κυλινδούμενον ἐν τοῖς κύμασιν.

Ἡσθόμεθα δεινοῦ κλονισμοῦ. Τὸ τμήμα, ἐφ' οὗ διεσώθημεν ταλαντεύεται τοιουτοτρόπως, ὥστε βλέπομεν ὅτι ἐπῆλθε

τέλος ἡ ὥρα νὰ καταλίπομεν τὸν ἐπιτοσοῦτους μῆνας φιλοξενήσαντα ἡμᾶς τοῦτον πάγον καὶ καταφύγωμεν εἰς τὴν λέμβον, ὅπερ καὶ πράττομεν ἐσπευσμένως.

Τὸ σκάφος εἶναι ἔτι στερεόν, καὶ ἀντίσταται πρὸς τὴν ὀρμὴν τῶν κυμάτων, ἀλλ' ὄν ὑπερπεπληρωμένον κινδυνεύει νὰ βυθισθῆ, ὡσάκις κύμα τι διαβαίνει ὑπερ ἡμῶν. Ἀλλὰ μετὰ κωπηλασίαν εἴκοσι μιλίων αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς οὕτω καταπεπνημένους, ὥστε ἀναγκαζόμεθα νὰ καταφύγωμεν εἰς νέον πλωτὸν πάγον.

Ἴδου λοιπὸν ἡμεῖς τοῦ λοιποῦ ἡναγκασμένοι νὰ πηδῶμεν ἐν τῷ Ὠκεανῷ ὡς αἱ φῶκαι καὶ αἱ ἄρκτοι ἀπὸ πάγου εἰς πάγον, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς μηδένα. Ἐξεληθόντες περικυκλοῦμεν καὶ ὑπερασπιζόμεθα τὴν λέμβον μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ τροφῶν, ἔτοιμοι νὰ ἀποθάνωμεν μᾶλλον, ἢ νὰ ἴδωμεν αὐτὴν ἀπαγομένην ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Ἀλλὰ μόλις ἀνεπαύθημεν ἐπὶ μίαν ὥραν, καὶ ἀκούομεν πάλιν κρότον τρομερὸν, καὶ ὁ νέος πάγος διαρρήγνυται εἰς δύο τμήματα σχεδὸν ἴσα. Ἐπὶ τοῦ ἐνός τμήματος, ὅπερ ἀπομακρύνεται ἤδη κυλινδούμενον, ἦτο ἡ λέμβος καὶ ὁ Μέγερ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου σωζόμεθα οἱ λοιποὶ ναυαγοί.

Βλέποντες ἀφάρπαζομένην τὴν λέμβον καὶ τὸν Μέγερ, ὁ Ζῶης καὶ ὁ Χᾶνς ῥίπτουσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κολυμβῶντες μανιωδῶς, πηδῶντες ἀπὸ πάγου εἰς πάγον, νῦν μὲν ἀφανιζόμενοι ὑπὸ τὰ κύματα, νῦν δὲ ἀναρρίχόμενοι τοὺς πάγους, πειρῶνται νὰ καταφθάσῃ τὴν λέμβον καὶ τὸν Μέγερ, ὅστις εὐτυχῶς κατορθώνει κολυμβῶν νὰ εἰσπηδήσῃ εἰς αὐτήν.

Ἡ ζωὴ ἡμῶν καὶ τοῦ Μέργερ κρέμαται ἐξ αὐτῶν, καὶ παρατηροῦμεν ἀγωνιῶντες πάσας αὐτῶν τὰς κινήσεις. Κακῆ μοῖρα ἡ νύξ ἐπέρχεται ταχέϊα, πολλὴ καὶ ψυχροτάτη, ἀποκρύπτουσα ἡμᾶς τὰς περιπετείας τῆς δεινῆς ταύτης πάλης.

1. Συνέχ. ἀπὸ σελ. 115 καὶ τέλος.

Ἄλλὰ τὸ περὶ ἡμᾶς ψῦχος εἶναι ἤττον φοβερόν τοῦ καταλαμβάνοντος ἤδη τὴν καρδίαν ἡμῶν ἄλγους.

Εὐτυχῶς μετ' ἀγωνίαν τριῶν ὥρῶν, τριῶν ὅλων αἰῶνων, βλέπομεν αὐτοὺς προσπλέοντας ἐν τῇ λέμβῳ, εἰς ἣν ἐμβαί-

νομεν πάλιν πάντες. Ὁ Μέγερ εἶναι κάτω-χρος καὶ ἡμιθανής.

Ἐννέα ἀπριλίου. — Ἡ θάλασσα

ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΚΡΑΥΓΑΖΟΜΕΝ ΜΑΝΙΩΔΩΣ.

μαίνεται πάλιν μεταξύ τῶν πάγων, ἀπειλοῦσα νὰ καταβροχθίσῃ ἡμᾶς ἀδιαλείπτως. Ἐκαστον κύμα ὁμοιάζει πρὸς θηρίον ἀνήμερον πλησιάζον βῆμα πρὸς βῆμα πρὸς τὴν λείαν αὐτοῦ. Ἡ καταστροφή ἐπίκειται

δεινῇ. Μόνος ὁ Θεὸς ἤξεύρει πῶς θὰ διέλθωμεν τὴν νύκτα! Παλαιοίμεν ἀπεγνωσμένως πρὸς τὰ πελώρια κύματα, ἅτινα καταβράττουσιν ἐπὶ τὰ τρέμοντα σώματά μας. Τὰ παιδιά καὶ αἱ γυναῖκες εἶναι κά-

τωχοὶ καὶ περίτρομοι. Κατατροχόμεθα δὲ ὑπὸ δεινῆς δίψης, ἣν αὐξάνει τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Τὸ ψῦχος καθίσταται ἀφόρητον, αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν παραλύονται καὶ καταλαμβάνομεθα ὑπὸ ναρκώσεως.....

Τῆ πρωΐα, ἀνανήψαντες, καὶ βλέποντες τὰ περὶ ἡμᾶς, νομίζομεν ὅτι ὄνειρευόμεθα, ἢ ὅτι μαγικὴ τις δύναμις μετεκόμισεν ἡμᾶς εἰς ἄλλον κόσμον. Ἡ θάλασσα ἠφανίσθη! Πανταχοῦ πάγοι! Ἡμεῖς δὲ εὐρισκόμεθα ἐν τῇ λέμβῳ, ἔχοντες ἔτι διὰ χειρὸς τὰς κώπας. Ἀλλὰ κώπαι καὶ λέμβος εἶναι ἐσφηνωμένοι ἐν τῷ πάγῳ. Τὸ πολὺ ψῦχος τῆς νυκτὸς μετέβαλε τὸν πολυκύμαντον Ὀκεανὸν εἰς ἄπειρον πάγιον πεδῖον.

12 Ἀπριλίου. — Σκηνοῦμεν ὡς δυνάμεθα πάλιν περὶ τὴν ἐν τῷ πάγῳ ἐσφηνωμένην λέμβον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὀκεανοῦ, καὶ πικρασκυζόμενοι δεῖπνον ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς ἄρκτου, ἀναμένοντες τὴν τεύξεσθαι ἢ ἐπαύριον. Εὐρ μὲν δὲ καὶ ὀλίγον ὄμβριον ὕδωρ ἐν τινὶ λάκκῳ.

Πρὸς δυσμᾶς διορῶμεν κυανέον τινα ὄγκον διατεινόμενον ὡσεὶ ὄροπέδιον ἀλιτενῆς, ὃν ἐκλαμβάνομεν ὡς ξηρᾶν. Αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἀναπτεροῦνται, καὶ ἀσχολούμεθα ἤδη ἐπιμελῶς νὰ ἀποσπάσωμεν τῶν πάγων τὴν λέμβον, ὅτε, φεῦ! ὁ ἥλιος ἀνατέλει αἴφνης λαμπρῶς, τὸ ψῦχος ἐλαττοῦται, οἱ δὲ πάγοι τήκονται οὕτω ταχέως, ὥστε τὰ πάντα καταφύουσι καὶ συγχέονται, μόλις δὲ προφθάνομεν νὰ καταφύγωμεν πάλιν εἰς τὴν λέμβον.

Ἴδου ἡμεῖς ἐκ νέου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὀκεανοῦ, ὅστις μεταβαλλόμενος εἰς ὕδωρ, ἄρχεται πάλιν νὰ μυκάται, κοπηλατοῦντες ἐξέρομενως καὶ παλαιότες πρὸς τὰ μᾶλλον μᾶλλον πελώρια καθιστάμενα κύματα, ἐξ ὧν ἀνατινάσσονται χαλαζήδον οἱ συντριβόμενοι πάγοι. Μεγάλα κρουστάλινα ὄρη ἀπειλοῦσι νὰ κατασυντρίψωσι τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν σκάφος. Οἱ φοβεροὶ οὗτοι ὄγκοι μάχονται ὡς ἥρωες ἐμμανῶς συγκρουόμενοι. Τί θὰ ἀπογίνωμεν ἡμεῖς, ἄθλια ἄτομα, ἐὰν τύχωμεν μεταξύ τῶν φοβερῶν τούτων ἐμπολέμων δυνάμεων; Ἡ οὐδετερότης βεβαίως δὲν θὰ διαφυλάξῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ συντριβῶμεν καὶ μεταβληθῶμεν ὑπ' αὐτῶν ἀπλῶς εἰς τεμάχια χάρτου.

Ὅποιον θέαμα!... Ὅποιος θόρυβος!... Ὅποια ἀνεμοζάλη!... Ὅποιος κυκεὼν!... Ὅποια ἀπελπισία!...

Ἀλλὰ τί βλέπω;

Ἀτμόπλοῖόν τι, ἐρχόμενον κατ' εὐθεΐαν πρὸς ἡμᾶς. Μὴ ὄνειρευομαι; Δεικνύω αὐτὸ ὑπερχαρῆς τοῖς συνοδοιπόροις μου, καὶ πάντες διατελοῦμεν ἐμβρόντητοι, μὴ πιστεύοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν;

Τίς οἶδε ἂν ἀπεστάλῃ παρὰ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως εἰς ἀναζήτησιν ἡμῶν;

— « Ἐσώθημεν!... Ἐσώθημεν!... » κρᾶ γάζομεν πάντες. Καὶ πάντες Γερμανοὶ, Ἀμερικανοὶ καὶ Ἑσκιμῶ ἐναγκαλιζο-

μεν καὶ ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους, κλαίοντες ἐξ ὑπερέμετρον χαρᾶς.

Ἀλλὰ φεῦ!... Τὸ ἀτμόπλοῖον δὲν εἶδεν ἡμᾶς! Εἶναι πλοῖον πορευόμενον εἰς θήραν φαλαινῶν, καὶ οὐδόλως φροντίζει περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἀρκτούρου καὶ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀποτυχία αὕτη ἐμβάλλει ἡμᾶς εἰς ἀπόγνωσιν. Δραττόμεθα ἐνὸς πάγου καὶ σκηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῦ. Μὴ φειδόμενοι δὲ πλέον τοῦ λίπους καὶ τοῦ ἐλαίου, ἀνάπτομεν μεγάλην πυρᾶν, ὅπως ἐφέλικύσωμεν ἐφ' ἡμᾶς τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

— Ἀνάψατε καὶ δευτέραν, καὶ τρίτην πυρᾶν! κραυγάζω. Μὴ φείδεσθε τοῦ λίπους!

Κατασκοπεύομεν ἀγωνιῶντες ἐπὶ μίαν ὄραν τὸν ὀρίζοντα, ὅτε διορῶμεν πάλιν μακρὴν τὸ ἀτμόπλοῖον. Ῥίπτομεν τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν ἔχω χρεῖαν νὰ διατάττω· διότι πάντες κοπηλατοῦσι παντὶ σθένει πρὸς τὸ ἀτμόπλοῖον. Οὐδεὶς δὲ μεμψιμοιρεῖ· ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας.

Προέβημεν ἤδη ἀρκούντως· ἀλλ' οἱ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ φαίνονται ὅτι δὲν βλέπουσιν ἡμᾶς. Καὶ ἐπειδὴ πλέουσι διὰ τοῦ ἀτμοῦ, οὐδέποτε θὰ δυνήθωμεν νὰ καταφθάσωμεν αὐτούς. Τί ποιητέον;

Ἐξερρόμεθα πάλιν εἰς ἄλλον πάγον, ὅστις μετεωρίζεται ἐν εἴδει ὑψηλοῦ ἀκρωτηρίου ὑπὲρ τῆς θαλάσσης. Ἀναρρῶμαι ἐπὶ τὴν κορυφὴν, ἔχων διὰ χειρὸς κατεσχισμένην τὴν ἀμερικανικὴν σημαίαν, αὐτὴν ἐκείνην, ἥτις ἐπεδόθη τῷ πλοίαρχῳ τοῦ Ἀρκτούρου Χὼλλ ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυαρχείου, καὶ ἥτις ἐκάλυψε κηδεύομενον τὸν νεκρὸν αὐτοῦ. Πυροβολῶ, καὶ διατάττω νὰ πυροβολῶσι πάντες ταῦτο χρόνος, ὅτε αἴφνης... ἀκούομεν τρεῖς πυροβολισμοὺς ἀνταποκρινομένους πρὸς τοὺς ἡμετέρους. — « Ἐσώθημεν! » κραυγάζουσι πάντες μικροὶ καὶ μεγάλοι, μηδ' αὐτοῦ τοῦ μικροῦ Ἀρκτούρου ἐξηρημένου, ὅστις, αἰσθανόμενος ὅτι πρόκειται περὶ ζωῆς ἢ θανάτου, κραυγάζει καὶ οὗτος ἀνατεινὼν τὰς χεῖρας. Ἄλλ' ἐγὼ, ταλαντευόμενος μεταξύ ἐσχάτης χαρᾶς καὶ ἐσχάτης ἀπελπισίας, ἐρωτῶ ἑμαυτόν· « Ἐρχονται ἄρα γε οἱ πυροβολισμοὶ ἐκ τοῦ πλοίου, ἢ εἶναι ἡ ἡγὼ τῶν πάγων; »

Φρικώδης ἀγωνία!

Ἄλλ' αἴφνης τὸ ἀτμόπλοῖον ἀνακρούεται πρῦμνῃν, καὶ διευθύνεται πρὸς ἡμᾶς· « Νίκη! Νίκη! Ἐσώθημεν!... » κραυγάζομεν πάλιν ὅλως δυνάμει καὶ πυροβολοῦμεν ἀδιαλείπτως, σεῖοντες τοὺς πῆλους ἡμῶν.

Ἀλλὰ, φεῦ! τὸ πλοῖον ἀπομακρύνεται ἐκ νέου, καὶ νῦν μὲν διευθύνεται πρὸς

νότον, νῦν δὲ πρὸς βορρᾶν. Παρηγορούμεθα δὲ νομίζοντες ὅτι πειράται μὲν νὰ εὕρῃ ὁδὸν ἐν τοῖς πάγοις, ἀλλὰ δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ ποθομένου.

Αἱ κινήσεις αὐτοῦ μοὶ φαίνονται παράδοξοι· ἐπειδὴ νομίζω ὅτι πᾶν ἰστιοφόρον πλοῖον εὐκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰ ἀπὸ τῶν πάγων προσκόμματα ταῦτα, πολὺ δὲ μᾶλλον ἀτμόπλοῖον.

Διατελοῦμεν κραυγάζοντες καὶ πυροβολοῦντες, ἀλλ' ἀνωφελῶς· ἐπειδὴ ὡσάκις τὸ ἀτμόπλοῖον πλησιάζει περὶ τὰς τέσσαρας ἢ πέντε λεύγας, ἀπομακρύνεται πάλιν, μὴ φροντίζον περὶ ἡμῶν.

Κατατηκόμεθα ὑπὸ τῆς ἀλγεινοτάτης ἀβεβαιότητος. Φαίνεται πάντως ἀδύνατον ὅτι οἱ ἐν τῷ πλοίῳ δὲν εἶδον ἔτι ἡμᾶς. Ὅσάκις δὲ νομίζομεν ὅτι βλέπουσιν ἡμᾶς, ταχέως ἐννοοῦμεν ὅτι ἠπατήθημεν. Ἀλλὰ, ἄμ' ἀπελπισθέντων πάλιν, νέα τις κίνησις ἀναπτεροῦ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν.

Ἀλλὰ, πρὶν ἢ τὸ πλοῖον τοῦτο ἀφανίσθῃ, ἀνακαλύπτομεν ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ δεύτερον ἀτμόπλοῖον!!! ὥστε ἔχομεν τώρα ἀνθ' ἐνὸς δύο, ἐν πρὸς βορρᾶν καὶ ἕτερον πρὸς νότον. Δὲν δυνάμεθα ἄρα γε νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ἐν τῶν δύο τούτων ἀτμοπλοίων θὰ μᾶς ἴδῃ, ἢ ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθωσι πρὸς ἡμᾶς, θὰ κατορθώσωμεν τοῦλάχιστον νὰ καταφθάσωμεν ἡμεῖς τὸ ἕτερον; Τώρα οἱ ναῦται ἐννοοῦσι πόσον φρονίμως ἐπράξα διασώσας τὴν λέμβον, ἣν πολλὰκις ἐπειράθησαν νὰ καύσωσι.

Στέλλω τὸν Χάνς ἐν τῷ κυκῷ καὶ ἐπιτάττω ἵνα διασταυρώσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ δευτέρου ἀτμοπλοίου καὶ πειραθῇ νὰ καταφθάσῃ αὐτὸ, κραυγάζων « ἀτμόπλοῖον ἀμερικανικόν, » ὅπως οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἐννοήσωσιν ὅτ' ἦτο καὶ οὗτος ἐκ τοῦ πληρώματος ναυαγήσαντος τινος ἀμερικανικοῦ πλοίου.

Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοῖον ἀφανίζεται ἐν τῇ ὀμίλῃ. Ὁ Χάνς, κοπηλατῶν μανιωδῶς καταφθάνει τὸ δεύτερον. Τὸ πλοῖον ἵσταται, καὶ βλέπομεν τὸν Χάνς... ἀναβιβάζομενον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος!!!

Ἡ χαρὰ ἡμῶν εἶναι ἀπερίγραπτος. Ἀνατινάσσομεν τοὺς πῆλους καὶ ἑκατὸν φιληθροπίας κραυγαὶ ἀνταποκρίνονται ἡμῖν ἐκ τοῦ πλοίου. Μετ' ὀλίγον αἱ λέμβοι καταβιβάζονται, ... βλέπομεν τοὺς ναύτας πηδῶντας εἰς αὐτὰς ἐσπευσμένως, καὶ ἐρχομένους εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Αἱ ἀπεκτηνωμένοι ἡμῶν ὄψεις, τὰ κατεσχισμένα ἐνδύματα καὶ τὰ ἄθλια μαγειρικά μας σκεύη φανερόνουςιν αὐτοῖς εἰς οἶαν περιήλθομεν οἰκτρὰν κατάστασιν.

Μετὰ ἐν τέταρτον ἡμεθα πάντες σῶοι ἐπὶ τῆς Τίγριδος!!!

Διηγούμεθα τίνες εἶμεθα καὶ πόθεν ἐρχόμεθα. Ἐρωτῶσιν ἡμᾶς· « ἀπὸ πότε

εἶσθε ἐπὶ τῶν πάγων; » καὶ, ἀποκριθέντων « ἀπὸ τῆς 14 ὁκτωβρίου, ἤτοι ἀπὸ ἑξ μηνῶν καὶ ἡμίσεως, » — οἱ σωτῆρες ἡμῶν δὲν δύνανται νὰ πιστεύσωσιν

ὅ,τι λέγομεν. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦται ὑπεδέχθησαν καὶ ἐξένισαν ἡμᾶς λίαν φιλοφρόνως.

Ἠδυνήθην τέλος νὰ καπνίσω ἐκ νέου

μίαν καλὴν πίπαν! Ἐπὶ ζωῆς μου οὐδὲν φαγητὸν θά μοι φανῆ ἡδύτερον τοῦ βοείου κρέατος καὶ τῶν γεωμηλῶν, ἅτινα παρέτεθησαν ἡμῖν εἰς πρόγευμα! Μόνον ὁ

Η ΣΩΤΗΡΙΑ.

ὑποστάς τὰς ἡμετέρας ταλαιπωρίας, δύναται νὰ ἐννοήσῃ οἷαν αἰσθάνεται τις ἡδονὴν ῥοφῶν φιάλιον καφέ μετ' ἄρτου καὶ βουτύρου!...

Τῆ 5 παρέστημεν εἰς τὴν θείαν λειτουρ-

γίαν, ἣν ὁ ἀγαθὸς πλοίαρχος ἀνέγνω ὑψηλοφώνως, παρόντος παντὸς τοῦ πληρώματος, ἀκούοντος αὐτὴν ἐν κατανύξει.

Μετ' οὐ πολὺ ἀπηντήσαμεν καὶ ἄλλα ἀτμόπλοια, καὶ, ἐπειδὴ ἐπέστρεφον πρὸς

μεσημβρίαν, παρεκάλεσα τοὺς πλοίαρχους ἵνα τηλεγραφήσωσι περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εἰς Ἀμερικὴν. Πλὴν δὲ τῶν καταρροϊσμῶν καὶ τῶν ἐξογκώσεων τῶν μελῶν, διατελοῦμεν πάντες σχεδὸν ὑγιεῖς.

Τῆ 13 μαΐου ἡμεθα ἤδη ἐν τῷ λιμένι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὅτε ἐλάβομεν τηλεγράμμα ζητοῦν ἵνα πέμψωμεν τὰς φωτογραφίας ἡμῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα Weekly. Πανταχοῦ ὅπου προσωρμίσθημεν οἱ κάτοικοι συναθροίζονται περὶ ἡμᾶς, ποθοῦντες νὰ ἰδῶσι τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ζήσαντας ἐπὶ τῶν πάγων ἐν τῷ ὠκεανῷ. Τὰ παιδιά Ἑσκιμῶ καὶ πρὸ πάντων ὁ μικρὸς Ἀρκτοῦρος συνέλεξαν πολλὰς ἐλεημοσύνας. Ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ, αἱ κυριαὶ τῆς πόλεως ἔδωσαν αὐτοῖς τοσαῦτα τρογάλια, ὥστε ἠσθένησαν καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐμποδίσω τὰς ἐπισκέψεις.

Τῆ 16 μαΐου ἠγγέλθη ἡμῖν ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Ναυαρχείου ἐπέταξεν εἰς ἀμερικανικὸν τι ἀτμόπλοιον, τὸν Φρόλιγ, ἵνα μετακομίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα. Ἡ ἀγαθὴ αὕτη ἀγγελία ἔθηκε πέρας εἰς τὴν παράδοξον καὶ πλήρη περιπετειῶν κατοχυρίαν ἡμῶν.

Ἐνταῦθα τελευτᾷ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίαρχου Τύζονος, ὅστις ἐπιβᾶς τῆ 27 μαΐου μετὰ τῶν συνοδοιπόρων αὐτοῦ τὸν Φρόλιγ, ἔφθασε τῆ 5 ἰουνίου εἰς Οὐασιγκτῶνα.

Ἐξετάσεως αὐστηρᾶς γενομένης, τὸ ναυαρχεῖον ἐπίστευσε τὴν διήγησιν αὐτῶν, ἣν τὸ πρῶτον ἐκήρυξε μῦθον « γελῶν » καὶ « ἀδύνατον ». Ὁ ταχὺς καὶ ἀπρόοπτος θάνατος τοῦ πλοίαρχου Χὼλλ ἤγειρε κατ' ἀρχὰς ὑπόψιαν, αἵτινες ὅμως ἐπὶ τέλους διεσκεδάσθησαν, καὶ πάντες ἐώρτασαν τὴν σωτηρίαν τῶν ναυαγῶν καὶ συνέλεξαν ἔρανον πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Ἀρκτοῦρου, καὶ τῶν δεκατριῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἠφανίσθησαν μετ' αὐτοῦ.

Ἡ κυβερνήσις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐπέμφε πρῶτον τὸ ἀτμόπλοιον Juniaia εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Γρηλανδίας, ἵνα καταθῆ τροφὰς καὶ ζητήσῃ νὰ λάβῃ

πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἀρκτοῦρου. Ἀλλὰ τὸ πλοῖον τοῦτο δὲν ἤρκει πρὸς τοιαύτην ἀποστολήν. Διὰ, προτείναντος τοῦ προέδρου Γράνδ, ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ Τίγρις, αὐτὴ ἡ σώσασα τοὺς ναυαγούς, καὶ ἀνεχώρησε τῆ 14 ἰουλίου ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν ἀπείρου πλήθους, φέρουσα καὶ τὸν πλοίαρχον Τύζονα καὶ τρεῖς τῶν συνοδοιπόρων αὐτοῦ.

Τῆ 14 αὐγούστου ὁ πλοίαρχος Τύζων κατώρθωσε νὰ προσδιορίσῃ ἀκριβῶς τὸ γεωγραφικὸν σημεῖον, ἐν ᾧ πρὸ δέκα μηνῶν τὸ πλήρωμα τοῦ Ἀρκτοῦρου διηρέθη εἰς δύο, καὶ μετ' ὀλίγον εἶδε πλοῖον τι ὁμοιάζον μακρόθεν πρὸς τὸν Ἀρκτοῦρον. Ἀλλὰ πλησιάσας εὗρεν αὐτὸ μικρότερον, πλήρες δὲ Ἑσκιμῶν, ἐξ ὧν ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἀρκτοῦρος κατελείφθη ὑπὸ τοῦ πληρώματος μετὰ τὰς μεγάλας τρικυμίας τῆς 15 ὀκτωβρίου, ὅτι ὁ πλοίαρχος Βούδιγκτων κατεσκήνωσε τότε (κατὰ τὸν χειμῶνα δηλαδὴ τοῦ 1872-73) μικρὸν περαιτέρω ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μεταξὺ τῆς γῆς τοῦ Γράνδ καὶ τῆς τοῦ Χὼλλ, ἣτοι μεταξὺ τῆς 81 καὶ 82° βορείου πλάτους. Διὰ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἀφαιρεθέντων ξύλων καὶ ἰσῶν οἱ ναυαγοὶ κατεσκευάσαν δύο πλοίαρα, καὶ ἅμα ὁ καιρὸς κατέστη ἡπιότερος, — ἣτοι μετὰ δύο μῆνας, — ἀνεχώρησαν ἐπ' αὐτῶν πρὸς μεσημβρίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἀρκτοῦρον, κατεβυθίσθη, ἔλεγον, κατὰ τινὰ τρικυμίαν, πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἑσκιμῶν, ὅστις ἐξέλαβε σπουδαῖον τὸν λόγον τοῦ πλοίαρχου Βούδιγκτων, ὅτε οὗτος ἀναχωρῶν εἶπεν αὐτῷ ὅτι « τῷ ἐδώρει τὸ πλοῖόν του ».

Καὶ τῷ ὄντι μετὰ τινὰς ἐρεῦνας εὐρέθη ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐσκήνωσαν ὁ Βούδιγκτων καὶ οἱ λοιποὶ ναυαγοὶ, περιέχων ἔτι πολλὰ σκεύη καὶ τροφὰς ἀνήκοντα τοῖς ναυαγοῖς, οἵτινες βεβήκως οὐδεμίαν ὑπέστησαν ἐνδειαν τροφῆς. Συλλέξαντες δὲ τὰ ἀξιολο-

γώτατα τῶν πραγμάτων, ἀπῆλθον πρὸς μεσημβρίαν. Ἀλλ' οὐδαμῶθι ἠδυνήθησαν νὰ μάθωσι τι περὶ τῶν δύο πλοιαρίων.

Μετὰ μακρὰν ἀκτοπλοϊκὴν περιπλάνησιν, καθ' ἣν ἠρεύνησε πάσας τὰς ἀκτὰς τοῦ κόλπου τοῦ Χὼλλ καὶ τοῦ Ῥόβεσων, ἡ Τίγρις ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Ἁγιον Ἰωάννην, ἔνθα ἔμαθεν ὅτι ὁ Βούδιγκτων καὶ οἱ συνοδοιπόροι αὐτοῦ ἐσώθησαν ὑπὸ τινος Σκώτου φαλαίνοθῆρου. Ἡτύχησαν δὲ νὰ ἀπαντήσωσι τὸ πλοῖον τοῦτο τῆ 23ῃ ἰουλίου ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Μελβίλλης μόνον μετὰ θαλοσσοπλοῖαν εἴκοσι ἡμερῶν. Κατὰ τὴν χειμερινὴν αὐτῶν σκηνῶσιν ἔκαμον πολλὰς καὶ ἀξιολόγους παρατηρήσεις, ἃς δημοσιεύσει προσεχῶς ὁ ἰατρὸς Bessel.

Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη, καίπερ ἀπολεσθέντος τοῦ Ἀρκτοῦρου, ἔφθασε πλησιέστατα τοῦ πόλου εἰς πλάτος, εἰς ὃ οὐδὲν ἄλλο πλοῖον πρὸ αὐτοῦ ἔφθασε μέχρι τοῦδε, οὕτως ὥστε ἠδύνατό τις νὰ διίσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἐντελής ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως οὐδὲν εἶχε τὸ παράβολον καὶ ἀνεπίτευκτον. Ἐπειδὴ τοῦ λοιποῦ ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἦτο δυνατόν τοις θαλασσοπόροις ἵνα διαχειμάσωσιν εἰς ὕψος 81° καὶ 83', ὅτι πᾶν πλοῖον καλῶς ἀπεσκευασμένον δύναται νὰ προβῆ μέχρι τῆς 82° καὶ 46' βορείου πλάτους, καὶ ὅτι ἐκεῖ δὲν θὰ εὕρῃ πλέον νία ἐμπόδια ἐμποδίσοντα αὐτῷ τὴν πρὸς τὸν βόρειον πόλον πρεΐαν. Ἐγνώσθη δὲ ὅτι καὶ κατ' αὐτὴν τὴν 82° τὸ ψῦχος δὲν εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ φονεύσῃ τοὺς συνειθισμένους εἰς τὴν κατὰ τοὺς πόλους ζωὴν. Πάντες οὗτοι οἱ λόγοι, ἐξαχθέντες ἐκ τῆς πείρας, ἔσονται ἰσχυρὰ παρορμήματα τοῖς μέλλουσι θαλασσοπόροις, ὃ δὲ τάφος τοῦ πλοίαρχου Χὼλλ δεικνύει κατὰ τὴν πρὸς τὸν πόλον ἀγούσαν ὁδὸν ἐνδοξον βαθμίδα, ἣν ἀναμφιβόλως μετ' ὀλίγου θὰ ὑπερβῆ ἐπιτυχέστερον ἀξίως τις ἐκείνου ἀνθάμιλλος.

[Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.]

ΕΚΚΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ Σύνδεσμος ὑπὲρ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανῶν συνεκάλεσε τῆ 27 ἰουλίου εἰς Willis's Rooms ἐμψύχου, εἰς ἣν συνῆλθον περὶ τὰ 40 μέλη τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἔγκριτοι καὶ ἐπιφανεῖς. Ὁ πρόεδρος λόγος Σαφτεσβουρῦ προκατήρξατο τοῦ συνεδρίου εἰπὼν τάδε.

Συνῆλθομεν σήμερον, οὐχὶ ὅπως ἐκφράσωμεν σφοδρὸν ἐθνικὸν αἶσθημα κατὰ τῆς

βδελυρᾶς ὀθωμανικῆς διαχειρίσεως (διότι ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τὸ αἶσθημα τοῦ ἔθνους), ἀλλ' ὅπως προκαλέσωμεν τὴν ἐκδήλωσιν αἰσθημάτων γενικωτάτου ἐν ὅλῳ τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ. Χαίρομεν μανθάνοντες ὅτι ὁ λόγρος Δέρβυ θὰ ἐμμεῖνῃ πιστὸς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, καὶ οὐδεμίαν οὔτε ὑλικὴν οὔτε ἠθικὴν ὑποστήριξιν θὰ χορηγήσῃ τῇ Πύλῃ· τοσοῦτῳ δὲ μάλλον

χαίρομεν ἐπὶ τῇ πολιτικῇ ταύτῃ, καθ' ὅσον τὸ κίνημα εἶναι οὐχὶ τῶν συνήθων, ἀλλὰ τῶν σκληροτάτων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀμαρτία ἀληθῶς καὶ ἀτιμία εἶναι τὸ συμμαχεῖν πρὸς κυβερνήσιν, ἐπιχειρήσαν νὰ περιάψῃ εἰς τὸν ἀγῶνα χαρακτηρὰ θρησκευτικόν. Περιττὸν νὰ ἐξετάσω νῦν ἂν ἐπράξαμεν συνετὸν ἢ μὴ ἔργον βοηθήσαντες τῇ Τουρκίᾳ τῷ 1853· ἐπάναγκες δὲ

κρίνω νὰ ἀντιπαραβάλω διὰ βραχέων τὴν τότε Τουρκίαν πρὸς τὴν νῦν. Τότε μὲν ἐφαίνετο ἰκανὴ καὶ πρόθυμος νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποσχέσεις αὐτῆς· ἐπηγγείλατο ἀγαθὴν κυβέρνησιν πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους καὶ ἰδίως τοὺς Χριστιανούς, οἷς παρέσχε μεγάλα προνόμια· παρέστη εἰς τὸ μέσον ὡς πρόμαχος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, διότι τοὺς ἀποχωρήσαντας ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐπροστάτευσεν κατὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν ἱερέων τῶν καὶ κατὰ τῶν ἀπειλῶν τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου· δὲν εἶχε πνιγῆ εἰς τὰ χρέη, οὐδὲ εἶχε διαπράξῃ θηριωδίας ἀδιηγήτους. Σήμερον τούναντίον οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐμπορεῖ νὰ ἐκτελέσῃ· καταπιέζει δεινότερα τοὺς λαοὺς τῆς· σφάζει μυριάδας Χριστιανῶν· ἀτιμάζει πρῶτον καὶ ἔπειτα φονεύει τὰς γυναῖκας· ἀπάγει δὲ τὰ παιδία εἰς δουλείαν. Τὰς εἰδήσεις τῶν « Ἡμερησίων Νέων » ἐπιβεβαίωσι καὶ ἡ μετὰ πολλῆς φυλακτικότητος συνταχθεῖσα « Κυανὴ Βίβλος ». Ἐν τῇ φιλησυχῶ Βουλγαρία ἐσφαγήσαν 25,000 ἀνθρώπων, ὧν οἱ πλεῖστοι ἀνήλικοι καὶ ἄοπλοι· αἱ κάλλιστα τῶν χωρῶν τῆς ὑψηλίου ἐρημοῦνται, εὐγενεῖς δὲ φυλαὶ καταστρέφονται ἀνηλεῶς. Καιρὸς εἶναι πλέον νὰ παρεμβῶσιν αἱ χριστιανικαὶ δυνάμεις καὶ δηλώσωσιν ὅτι ἡ Τουρκία παρέχει σκανδαλωδέστατον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα θέαμα καὶ εἶναι ἀνίκανος νὰ κυβερνήσῃ. Πολὺ ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ Τουρκία ὑπάρχει ἀπαράιτητος εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν· καὶ τούτου ὅμως ἀλθιεύοντος, δὲν ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ ἀντὶ τῆς θυσίας καὶ τῆς καταστροφῆς ἑκατομμυρίων χριστιανῶν. Τὴν ἰσορροπίαν τελεσφορότερον θὰ ἐτήρουν κοινότητες εὐρωστοί, ἀμυάλλουσαι, πεπολιτισμέναι, οὐχὶ δὲ ἡ ἀμάθεια, ἡ ἀγριότης καὶ ἡ μισαλλοδοξία. Ταῦτα δηλώσας ἐν ὀνόματι πολλῶν, τολμῶ νὰ εἶπω ἐν τῷ ἑμαυτοῦ μόνον ὀνόματι, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἔσται χεῖρον τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος, ἐπειδὴ ἡ Πύλη εἶναι πάντῃ ἀθεράπευτος καὶ πάντῃ ἀδιόρθωτος, ἀποβλέπων εἰς τὰ συμφέροντα τῆς καθόλου ἀνθρωπότητος, θὰ νύχουμην νὰ βλέπω τοὺς Ῥώσους παρὰ τὸν Βόσπορον μᾶλλον ἢ τοὺς Τούρκους ἐν Εὐρώπῃ (ἐπιδοκιμασίαι καὶ διαμαρτυρήσεις).

Λέβις Φαρλέυ. Ἐλαβον παρὰ τοῦ λόδρου Ῥώσελ ἐπιστολήν, ἐν ἣ ἐκφράζει συμπάθειαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὀμνηγύρεως, λυπεῖται δὲ ὅτι δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ, κατακωλυόμενος ὑπὸ τῆς ἀκροσφαλοῦς υγείας του.

« Τὸ μέγα καὶ πεπολιτισμένον τῆς Σερβίας κράτος, τὸ περιλαμβάνον ἄλλοτε τὴν Βουλγαρίαν καὶ μέχρι τῆς Ἡπείρου καθῆκον, ἔσωσε τὴν μέσσην καὶ τὴν

δυτικὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν Ὀθωμανῶν, κατελύθη δὲ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ἐγκαταλείφθη ὑπὸ τῶν ζηλοτύπων χριστιανικῶν δυνάμεων, αἵτινες προσεδόκων ὠφελείας ἰδιαιτέρας ἐκ τῆς πτώσεώς του· αὐτὴ ἡ Παπυσύνη, ἡ τοὺς Εὐρωπαίους ἄλλοτε ἐναντίον τῶν Ἀγαρηνῶν συναγείρασα, προεῖλετο τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἡμισελήνου, ἵνα ταπεινωθῇ ἡ ὀρθοδοξία. Ἄλλ' οὐχὶ μακρὸς παρήλαε χρόνος καὶ ἅπαντες μετεμελήθησαν, διότι οἱ ἄγριοι ὀθωμανοὶ δις προήλασαν μέχρι Βιέννης, ἡμιόλιον δὲ ἑκατονταετηρίδα ἐδέσποσαν τῆς Οὐγγαρίας. Ἡ Εὐρώπη θεῶτο ἀπαθῶς τὰς σφαγὰς καὶ τὰς ἀκατονομάστους σκληρότητας τῶν Ὀθωμανῶν· οἱ Σέρβοι δὲ περιέθαλπον ἐν τῇ καρδίᾳ τὰ ἀρχαιοπαράδοτα ἐθνικὰ αἰσθήματα, καὶ ἀπεξεδέχοντο τὴν ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεως. Λίαν ὀψὲ ἔτυχε τῆς ἀνεξαρτησίας μία μικρὰ τῶν Σέρβων μερὶς, ἐπ' ᾧ ἀγριωτέρα ἐπέπεσεν ἡ Τουρκία κατὰ τῶν λοιπῶν ὁμοφύλων βαγιαδῶν. Τὰς κραυγὰς τούτων καὶ ἰκεσίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ ἡ Εὐρώπη, φοβουμένη τὸ μορμολύκειον τοῦ Πανσλαβισμού. Πρὸ δώδεκα μηνῶν ἐξεβράβη ἡ ἐν Ἐρζεγοβίνη στάσις, ἣν ἡ Πύλη δὲν ἴσχυσε νὰ δαμάσῃ· τὰ δύο μικρὰ κράτη τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου ἀνέλαβον τὸν ἄνισον ἀγῶνα ὅπως βοηθήσωσι τοῖς ἀδελφοῖς, σταθερὰν ἔχοντα βούλησιν νὰ ἐπιτύχωσιν ἢ νὰ καταστραφῶσιν... Ἀπατῶνται οἱ διπλωμάται καὶ οἱ πολιτικοὶ, οἱ νομίζοντες ὅτι διὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς πιέσεως τῶν βαγιαδῶν θὰ τηρηθῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία. Ἡ κυβέρνησις τῆς ὀμαίμονος, ὁμοφύλου καὶ ὁμοθρήσκου Ῥωσσίας θὰ βιασθῇ νὰ ἀποθέσῃ τὴν στῶικὴν ἀπάθειαν μεθ' ἧς τέως θεῶτο τὰς σκηνὰς τῆς μουσουλμανικῆς ἀπανθρωπίας, καὶ ἐξεγερομένη τοῦ ληθάργου θὰ σπεύσῃ εἰς ἐπικουρίαν τῶν σλάβων χριστιανῶν. Τότε δὲ θὰ συμβῇ ὅ,τι προσπαθεῖ ἡ Εὐρώπη νὰ προλάβῃ, ἢ εἰς Τουρκίαν εἰσβολὴ τῆς Ῥωσσίας καὶ ἡ γενικὴ πυρκαϊά. Οἱ προαισθανόμενοι τοιοῦτον κίνδυνον δὲν θὰ ἀναρρίπισωσι φλόγα ἐνδεχομένη νὰ κατακαύσῃ ἑαυτοὺς καὶ τὴν Εὐρώπην.»

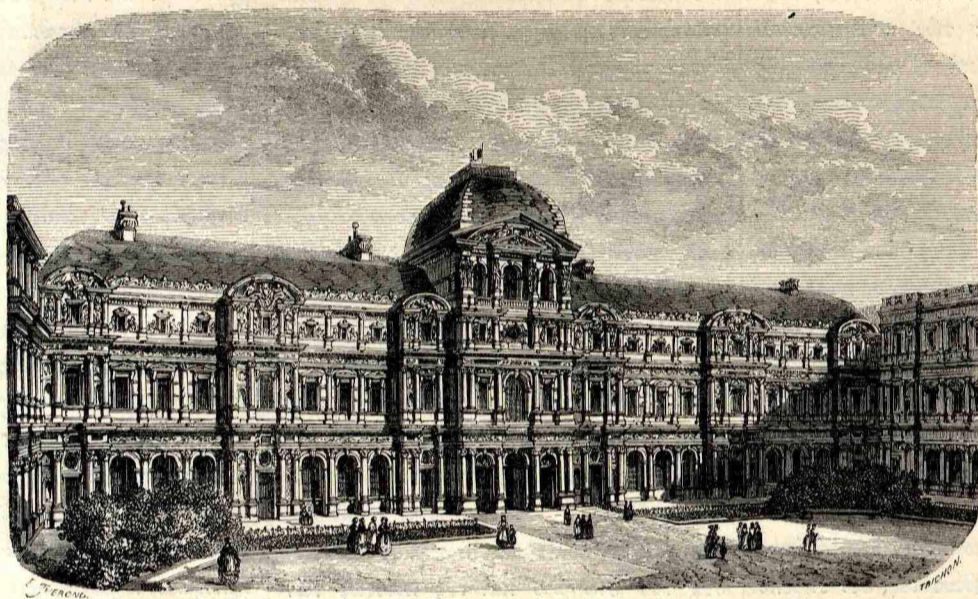
Ἄρθουρ Ἄρνολδ. Προτείνω νὰ ἐπιδοκιμασθῇ ἡ περὶ οὐδετερότητος δηλώσις τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐναντίον πάσης ὕλικῆς καὶ ἠθικῆς βοηθείας πρὸς τοὺς Τούρκους κατὰ τῶν χριστιανῶν. Ἐὰν τῷ 1868 ἐφάνῃ ὁ λόδρος Δέρβου συμπαθῶν τοῖς χριστιανοῖς, πολλῶ μᾶλλον πρέπει νὰ συμπαθῇ ταυτὸν, ἀφ' οὗ ἡ Πύλη κατεπάτησε τὰς ἀπὸ τοῦ 1856 ὑποσχέσεις αὐτῆς. Αἰσχυρόμεθα καλούμενοι φίλοι τῆς Τουρκίας καὶ ἀναγινώσκοντες τὰ διαδραματιζόμενα. Δὲν εἴμεθα ἐχθροὶ τῆς, ἀλλ' οὐδὲ

νὰ τὴν ὑποστηρίζωμεν εἶναι πρέπον. Ἐπὶ τῆς κρητικῆς ἐπαναστάσεως ἐξετάσας ἐβεβαίωθην ὅτι οἱ Τούρκοι εἶχον βεβηλώσῃ τὰ κοιμητήρια τῶν Χριστιανῶν, εἶχον ἐξορύξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς κληρικῶν φονευθέντων, μία δὲ γυνὴ εἶχεν ἀποθάσει βιασθεῖσα ὑπὸ 20 κτηνωδεστάτων στρατιωτῶν. «Φόβουε τους ὅπου ἂν τοὺς εὐρίσκῃς» λέγει τὸ Κοράνιον. Κακὴν χρῆσιν ποιοῦνται τοῦ ὀνόματος τοῦ Παλμερστῶνος οἱ ὑπὲρ τῆς Πύλης συνηγοροῦντες. Πολὺν χρόνον πρὶν ἢ τελευτήσῃ ὁ μακαρίτης εἶπε τῷ λόδρου Ῥώσελ καὶ ἄλλοις ὑπουργοῖς καὶ φίλοις, ὅτι διενεργήσας τὴν συνθήκην τοῦ 1856 οὔτε ἐνόει οὔτε ἠλπίζεν ὅτι θὰ ἦτο διαρκής· ἰκανὸν δὲ ὑπελάμβανεν ἐὰν ἔμενεν ἔγκυρος ἐπὶ 14 ἔτη. Βραδύτερον ὁ λόδρος Ῥώσελ ἐκήρυξε παρρησίᾳ ὅτι, βραχὺν χρόνον μετὰ τὰ κριμαϊκὰ, βλέπων ὁ Παλμερστῶν τὴν κατάστασιν τῆς Τουρκίας, ἀνεφώνησεν ὅτι δὲν ἐνόει νὰ πολεμήσῃ χάριν λειψάνου. Τῷ δὲ 1864 λαλῶν περὶ τῶν βαγιαδῶν ὁ λόδρος Δέρβου ἠρώτα « εἰναι ἄρα γε ὀρθὴ ἡ πολιτικὴ ἡμῶν; Εἶναι φρόνιμον νὰ διεγείρωμεν τὴν ἔχθραν φυλῶν, αἵτινες ταχέως θὰ ἐπικρατήσωσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ; Εἶναι συνετὸν νὰ κωλύωμεν τὴν ἐπίδοσιν χωρῶν, αἵτινες εἶναι ὁ παράδεισος τῆς Εὐρώπης, καὶ ὧν ἡ πρόοδος θὰ ὠφελήσῃ τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον; » Ἐπιλείψει με ὁ χρόνος, θέλοντα νὰ παραστήσω τὰς φρικαλεότητας τῆς τῶν φόρων εἰσπράξεως καὶ τὴν πώλησιν τῆς δικαιοσύνης ἐν τοῖς δικαστηρίοις· τοῦτο μόνον ἀρκοῦμαι λέγων· ὅσο μᾶλλον σπουδάζουσιν οἱ Ἄγγλοι τὴν Τουρκίαν, τοσούτω μᾶλλον ἀποστρέφονται τὴν συμμάχίαν πρὸς τὸ κράτος, οὗτινος τὸ μὲν κέντρον σήπεται ὑπὸ τῆς ἐσχάτης κακοθείας καὶ διαφθορᾶς, τὰ δὲ ἄκρα ἀπειλοῦνται ὑπὸ παρακμῆς καὶ ἀσθενείας. Ἀνάκαθεν ἡ Ἄγγλία ὑπῆρξε τὸ καταφύγιον τῶν πιεζομένων· ἄς ἐμμεῖνη λοιπὸν πιστὴ εἰς τὰς παλαιὰς καὶ ἐντίμους παραδόσεις αὐτῆς.

Ἰερεὺς Δέντων. Ἄσμενος ὑποστηρίζω τὴν πρότασιν· διότι περιηγήθη αὐτὸς τὰς ἐπαρχίας καὶ πολλοὺς ἔχων ἐν Σερβίᾳ φίλους. Ἡμαρτεν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις περιθάψασα τὴν φιλίαν οὐχὶ τοῦ σερβικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τῆς ὀλιγαριθμοῦ τῶν κυβερνώντων φυλῆς. Ἡ περαιτέρω καταπίεσις θὰ ἦτο ἀσυγχώρητος, καὶ εἰ συνετέλει εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς Ῥωσσίας. Οἱ Τούρκοι ἐκλείπουσι βαθμηδὸν, καὶ δι' ἄλλους λόγους, καὶ διότι σφάζουσι τὰ τέκνα των· παρὰ τὸν Δούναβιν πρέπει νὰ ἐπικρατήσωσιν οἱ χριστιανοὶ· ἰσχύει δὲ τὰ νῦν ἡ Ῥωσσία ἐνεκεν τῶν ἀμαρτημάτων τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς.

Η ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
ΕΝ ΓΑΛΛΙΑΪ.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ. — ΠΡΟΣΩΠΙΣ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Τὸ Λούβρον, τὸ διαβεβοημένον μουσεῖον τῶν Παρισίων, ἐν ᾧ εἶναι νῦν κατατεθειμένοι σχεδὸν πάντες οἱ καλλιτεχνικοὶ τῆς Γαλλίας θησαυροὶ, ἦν κατ' ἀρχὰς πύργος, ἢ φρούριον τιμαριωτικόν, κτισθὲν ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Χονδροῦ μετὰ γαρακιωμάτων, ἐπάλλξεων καὶ κρεμαστῶν γεφυρῶν, κατὰ τὸν ἀρχαῖον μεσαιωνικὸν γοθικὸν ῥυθμόν. Ἐπισκευασθὲν μεγαλειῶς πρῶτον μὲν ὑπὸ Καρόλου τοῦ πρώτου, ὅστις ἐχρησίμευσεν ὡς κατοικία βασιλική, δευτέρον δὲ ἐν ἔτει 1539 πρὸς ὑποδοχὴν Καρόλου τοῦ πέμπτου, καταδαφίσθη οὐδὲν ἤττον ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Φραγκίσκου τοῦ πρώτου, ὅστις, ἐννοήσας τὸ ἀξιόλογον τῆς τοποθεσίας, ἀνέθηκε τῷ ἀρχιτέκτονι Πέτρῳ

Λεσκῷ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ βασιλείου τούτου ἐπὶ βάσεων εὐρυτέρων καὶ ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα τότε ῥυθμόν τῆς ἰταλικῆς Παλιγγενεσίας.

Ὁ Λεσκῷ, ἐπιληφθεὶς τῷ 1541 τῆς δημιουργίας τοῦ νέου Λούβρου, [ὅπερ νῦν καλεῖται παλαιόν, ἕνεκα τῶν μεταγενεστέρων προσθηκῶν,] ἀνεδείχθη ἐκ τῶν ἐξοχωτάτων τῆς ἐποχῆς τεχνιτῶν, ἕνεκα τῆς καθόλου εὐρυθμίας τοῦ μνημείου, μάλιστα δὲ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ γλυπτικῆς ἐπικοσμήσεως τοῦ ἀττικοῦ ὑπερφίου, ἢ τοῦ τὰς κορυφὰς ἀποκρούποντος προστεγάσματος. Ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις καταλληλοτέραν καὶ ὡραιότεραν κορωνίδα δημοσίου μνημείου. Καὶ ὡς ἡ γυνὴ ἐπιφυλάττει τὸν κάλλιστον αὐτῆς κόσμον ὑπὲρ τῆς κερφα-

λῆς, οὕτως ὁ ἀρχιτέκτων Λεσκῷ ἐπρέσβευεν ὅτι ὁ ἀρχιτεκτονικὸς καὶ γλυπτικὸς κόσμος τῶν μνημείων πρέπει νὰ αὐξάνη ἐφ' ὅσον ἀναβαίνει πρὸς τὴν στέγην. Ἀλλὰ, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς ταῦτα, καὶ, ἀποδεξάμενος εὐθαρσῶς τὴν ἀνάγκην τῶν τὰ νεώτερα οἰκοδομήματα ἀσχημιζόντων ὀχετῶν, κερπνοδόχων καὶ στεγασμάτων, ὁ εὐφυῆς ἀρχιτέκτων ἐπεδείξατο τὸσαύτην τέχνην καὶ φιλοκαλίαν περὶ τὴν σύνθεσιν τούτων, ὥστε ἀνέδειξεν ὡραιότατα πάντων τὰ ἄνω τῆς οἰκοδομῆς μέρη, ἅτινα ἐκινδύνουν νὰ ἀποβῶσι τὰ ἀσχημότερα.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ Λεσκῷ δὲν ἀπετελέσθη κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα· ἡ δὲ αὐλὴ τοῦ Λούβρου ἔμεινεν ἀνοικτὴ μέχρι τῆς βασιλείας Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου, ὅστις, θέλων νὰ

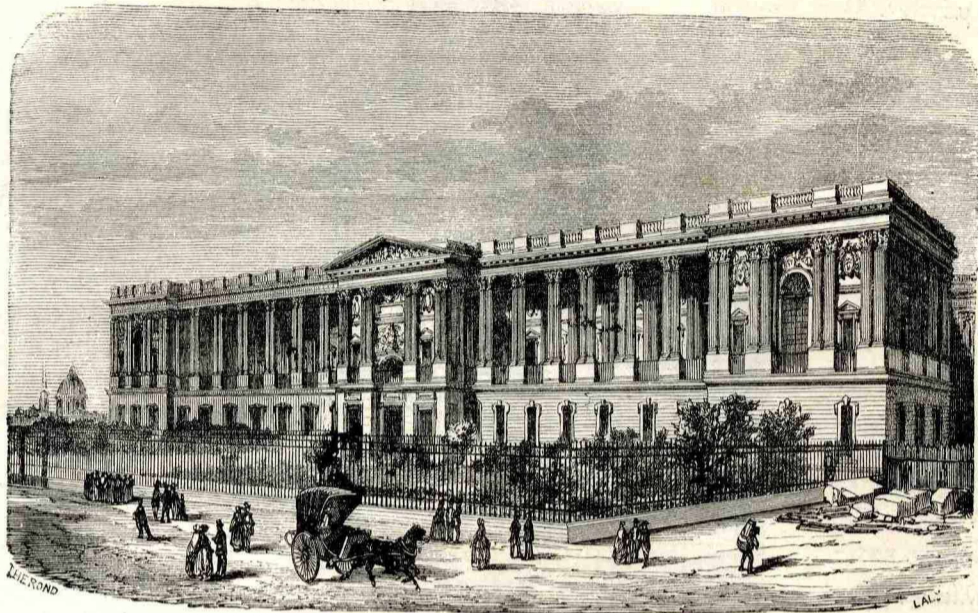
1. Συνέχεια ἀπὸ σελ. 118.

διπλασίαση τὸ μέγεθος τοῦ μνημείου καὶ τῆς αὐλῆς, ἐπέταξε τῷ ἀρχιτέκτονι Λεμερσιέ νὰ διπλασιάσῃ τὸ μῆκος τῶν δύο πτερύγων, κατασκευάζων τὰς τέσσαρας μεγάλας τετραγώνους πυρ-

γοειδεῖς οἰκοδομὰς (pavillons), αἵτινες κατέχουσι τὸ μέσον ἐκάστης πλευρᾶς τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς προσόψεως τοῦ μνημείου.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Λουδοβίκου δεκάτου

τετάρτου ὁ μὲν ἀρχιτέκτων Λεβὼ διετέλεσεν οἰκοδομῶν τὴν πρὸς τὰ παράρθητα τοῦ Σηκουάνα πρόσοψιν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Λεσκῶ. Ὁ δὲ Perrault ἤγειρε τὴν ἀθάνατον κιονοστοι-

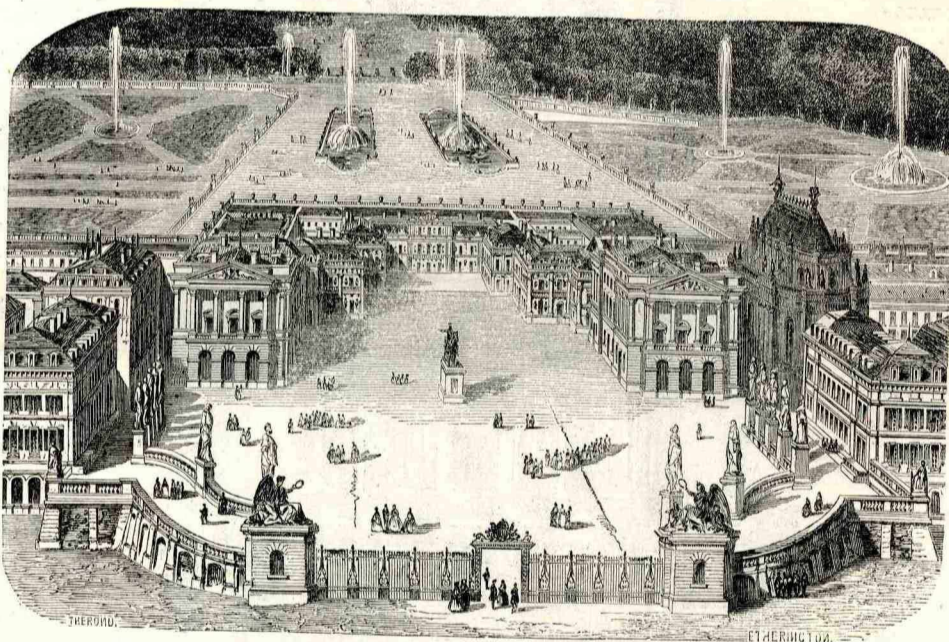
ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ. — Ἡ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΚΙΟΝΟΣΤΟΙΧΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΣ ΠΛΕΥΡΑΣ.

χίαν τοῦ Λούβρου (colonnade du Louvre), τὴν μεγαλοπρεπεστάτην δηλαδὴ ἐκείνην στοάν, ἣτις ἀποτελουμένη ἐκ διπλῶν κίωνων ἐπικαθημένων ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ὡς ἐφ' ὑψηλῆς

βάσεως, ἀφορίζει ἀνατολικῶς τὸ Λούβρον.

Ἡ αὐλὴ τοῦ Λούβρου συνεπληρώθη ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου πέμπτου, ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Γαβριὴλ κατὰ

τὰ σχέδια τοῦ Perrault. Ἄλλὰ τὰ κατὰ τὸν δέκατον ὀγδοὸν αἰῶνα τελευτῶντα διακοπέντα ἔργα ἐπανελήφθησαν πάλιν ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας, κατὰ

ΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΒΕΡΣΑΛΛΙΩΝ.

τὰ σχέδια τοῦ Λεσκῶ, τοῦ Ἰωάννου Goujon καὶ τοῦ Παύλου Ponce. Κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ἐποχὴν ἀπετελέσθη καὶ ἡ λαμπρὰ αἴθουσα τῶν Καρνατιδῶν, καὶ τοιαύτη οἷα ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ Goujon.

Τέλος τὰ διατάγματα τῆς προσ-

ωρινῆς κυβερνήσεως (1848) καὶ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας (1852) συνήνωσαν τὸ Λούβρον μετὰ τοῦ Κεραμικοῦ (Tuileries), ἀρχιτεκτονούντων τοῦ Visconti καὶ Lefuel, οὕτως ὥστε τὸ σύνολον τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Λούβρου

εἶναι οὐ μόνον ἐκ τῶν νῦν ὠραιωτάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεγίστων δειγμάτων τῆς κατὰ τὴν Παλιγγενεσίαν καὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀρχιτεκτονικῆς.

Οὕτω δὲ ἀπετελέσθη ἐν ἔτει 1858 τὸ ἔργον τεσσάρων αἰώνων, ἐν ᾧ ἔδο-

ξάσθησαν οί αρχιτέκτονες Πέτρος Λεσκοῦ, Δυπεράκ, Λεμερσιέ, Λεβῶ Περρῶ καὶ Γαβριήλ. Τὸ Κεραμικὸν μετὰ τοῦ Λούβρου κατέχουσιν, ὡς νῦν ἔχουσι, διάστημα ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων. Ὁ ὄγκος τοῦ Λούβρου ἔχει ἑξωτερικῶς ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε μέτρων μῆκος, ἑκάστη δὲ ἐσωτερικὴ πρόσοψις, οἷον ἡ ἔμπροσθεν παρατεθειμένη πρόσοψις τοῦ ὠρολογίου ἔχει μῆκος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μέτρων. Ἡ μεγάλη στοὰ τοῦ παρυχίου ἀπὸ τοῦ pavillon τοῦ Καρόλου τοῦ ἐνάτου μέχρι τοῦ τῆς Φλώρας ἔχει μῆκος πεντακοσίων μέτρων. Πρόκειται ἄρα περὶ παραλλήλων οἰκοδομῶν κατεχουσῶν ἕκτασιν χιλίων τετρακοσίων μέτρων, ὧν ἡ ἀλληλοδιάδοχος κατασκευὴ δεικνύει τὴν κατὰ καιροὺς δύναμιν καὶ τὴν αὔξουσαν δόξαν τῆς Γαλλίας.

B'.

Τὰ περίπυστα βασιλεία τῶν Βερσαλλίων εἶναι ὁ τελειότατος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ταύτης τῆς γαλλικῆς Παλιγενεσίας τύπος. Λουδοβίκος ὁ δέκατος τρίτος κατεσκεύασε πρῶτος ἐν Βερσαλλίαις φρούριόν τι τιμαριωτικόν, πυργωτὸν, περιτεταφρευμένον, γεφυρωτὸν, οἷον τὸ τῶν Βλεσῶν. Ὁ δὲ διάδοχος αὐτοῦ Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος διετέλεσεν αὐξάνων τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς, ἀφανίσας πρῶτον πάντα τὰ σύμβολα τοῦ φεουδαλισμοῦ, ἤτοι τοὺς πύργους, τὰ χαρᾶκώματα καὶ τὰς γεφύρας. Ἡ οἰκοδομὴ, ἀρξαμένη ὀλίγω μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαζαρίνου, διετέλεσε γινομένη ἀπὸ τοῦ 1670-1684

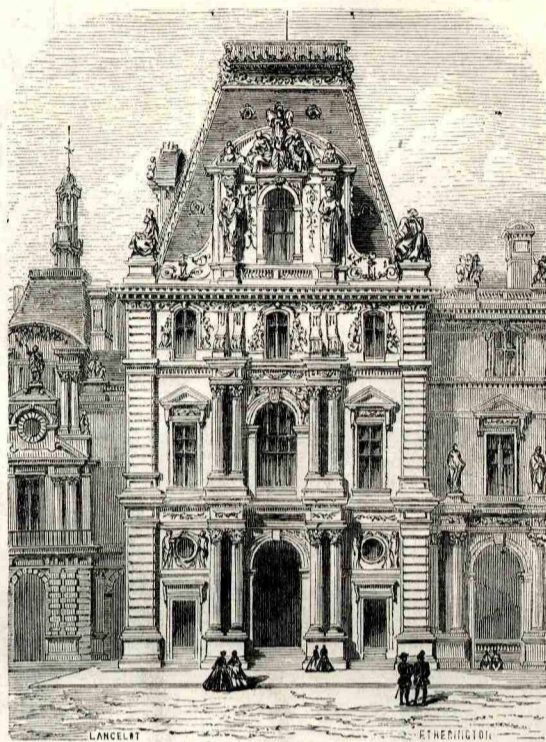
ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Mansart (Jules-Hardouin). Κατὰ τινὰς ἐδαπανήθησαν εἰς αὐτὴν ἑκατὸν ἐνε-

νήκοντα ἑκατομμύρια, ἀντιστοιχοῦντα ἐν τῷ παρόντι πρὸς 600 ἑκατομμύρια

μεγάλως εἰς τὴν χρεωκοπίαν, ἣτις ἐπῆνεγκε τέλος καὶ τὴν πτώσιν τῆς μοναρχίας.

Ἡ πρὸς τὸν κήπον πρόσοψις τοῦ μνημείου ὁμοιάζει πρὸς τὰς προσόψεις ἀπάντων κοινῶς τῶν μνημείων τῆς βασιλείας Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου καὶ δεκάτου πέμπτου, ἣτοι παρέχεται μίαν μόνον ὁροφήν δαφιλῶς κεκοσμημένην, ἐπιχειμένην ἐπὶ βάσεως, χρησιμεύουσης ὡς δάπεδον. Τοιοῦτον εἶναι τὸ Λούβρον τοῦ Περρῶ, καὶ τὰ μνημεῖα τὰ ἀφορίζοντα πρὸς βορρᾶν τὴν ἐν Παρισίοις πλατεῖαν Vendome. Ἄλλ' ἐν Βερσαλλίαις τὸ ὑπερβολικὸν μῆκος ἀφανίζει τὸ ὕψος τοῦ μνημείου, ὃ δὲ ὀφθαλμὸς καταπονεῖται ὑπὸ τῆς εὐθυγραμίας καὶ τῆς ἀπεράντου μονοτονίας τῆς προσόψεως.

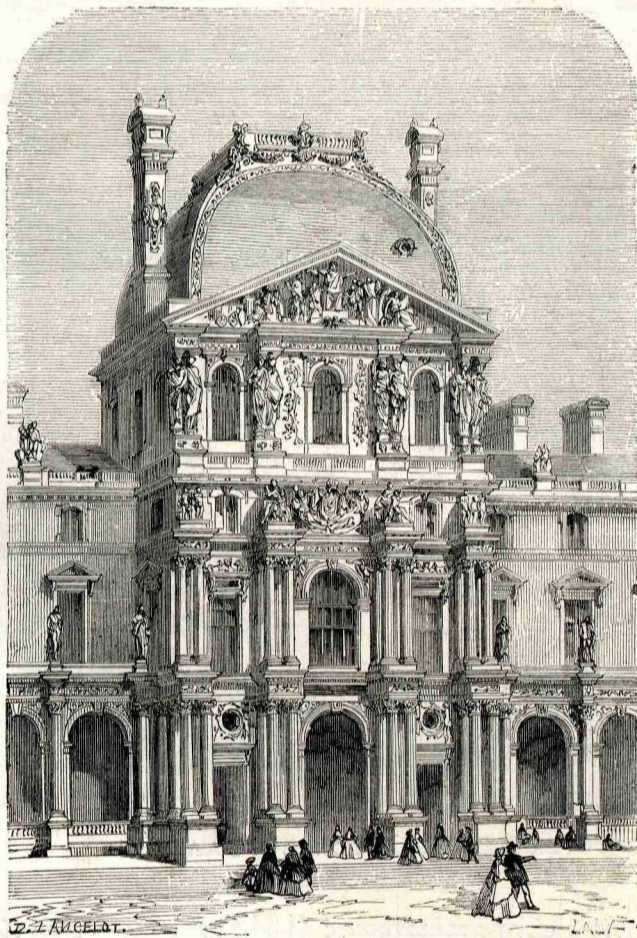
Ἡ διάθεσις τῆς πρὸς τὴν πόλιν κυρίας προσόψεως, οἷαν παριστᾷ αὐτὴν ἡ ἐπισυνημμένη εἰκὼν, εἶναι γραφικωτέρα καὶ τεχνικωτέρα. Ἄλλ' ἡ ἐσωτερικὴ οἰκονομία, ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀρχαίου βασιλείου, εἶναι πολλαχοῦ ἀτελής, μεγάλην παρεχομένη πρὸς τὸν ἑξωτερικὸν ὄγκον ἀντίθεσιν. Ἄλλὰ τὰ ἐλαττώματα ταῦτα ἀφανίζουσιν ὁ ἀμύθητος κόσμος καὶ ἡ φιλοκαλία τῶν στοῶν, τῶν κλιμάκων καὶ τῶν αἰθουσῶν, κεκοσμημένων διὰ μαρμάρων πολυτίμων, καὶ διὰ παντοίων τεχνουργημάτων καὶ εἰκόνων τῶν διασημοτάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τεχνιτῶν καὶ ζωγράφων, τοῦ Lebrun, τοῦ Autran, τοῦ Coypel, τοῦ Philippe de Champaigne, τοῦ Jouvenet, τοῦ Lafosse,

ΤΟ ΝΕΟΝ ΛΟΥΒΡΟΝ. — PAVILLON RICHELIEU.

φράγκων· κατὰ τὸν δὲ Μιραβῶ κατηνάλωθησαν χίλια καὶ διακόσια ἑκατομ-

τοῦ Lemoine. Δύναται δὲ πᾶς τις νὰ κρίνη, περὶ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τῶν Βερσαλλίων ἐκ πολλῶν ἄλλων καὶ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΛΟΥΒΡΟΝ. — ΤΟ PAVILLON TURGOT.

μύρια. Ὡς γνωστὸν αἱ ὑπέρογκοι αὐταὶ δαπάναι κατέστρεψαν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Γαλλίας, καὶ βεβαίως συνετέλεσαν

ἐκ τῆς διαβολῆτου Στοᾶς λεγομένης τῶν Κατόπτρων, (Gallerie des glaces), ἥτις ἔχει μῆκος μὲν ἑβδομήκοντα μέτρων πλάτος δὲ δέκα. Τὰ δεκαεπτὰ μεγάλα αὐτῆς παράθυρα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς δεκαεπτὰ κάτοπτρα, ἐν οἷς ἀντα-

νακλῶνται οἱ διαβόητοι κῆποι τῶν Βερσαλλιῶν μετὰ τῶν ἀπειραριθμῶν καὶ γραφικωτάτων αὐτῶν πηδάκων.

Ἡ ἐκκλησία, τελευταῖον ἔργον τοῦ Jules-Hardouin Mansart, ἣν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐξαιρομένην ἐν δεξιᾷ τῆς

ἐπισυνημμένης εἰκόνας, ἣν ὁ Βολταῖρος ὠνόμασε coliffichet fastueux, καὶ τὸ θέατρον τῶν Βερσαλλιῶν, ἔργον τοῦ Γαβριήλ, συμπληροῦσι τὸ μεγαλοπρεπέστατον καὶ μέγιστον τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ.

Δακρύει Φεῖδων ὁ φιλάργυρος, οὐχ' ὅτι θνήσκει,

Ἄλλ' ὅτι πέντε μῶνδ τὴν σορὸν ἐπρίατο.

Τοῦτ' αὐτῷ χάριστασθαι, καί, ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,

Τῶν πολλῶν τέκνων ἐν τι προσεμβάλλεται.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Θνήσκων Ἐρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις

Αὐτῶν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.

Ψηφίζων δ' ἀνέκειτο, πόσον δώσει διεγερθεὶς

Ἰητροῖς μισθοῦ καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.

Ὡς δ' εὔρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασωθῆ,

« Ὁφελιμώτερον θνήσκειν » εἶπε, καὶ ἐξετάθη.

ΛΟΥΚΙΔΑΛΟΥ.

Νυκτικόραξ ἔδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ἤσθη

Δημόφιλος, θνήσκει καὶ τὸς ὁ νυκτικόραξ.

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἡ βίς Κάστωρος ἐστὶν, ὅταν σκάπη τι, δίκελλα·

Σάλπιγξ δ', ἂν βέγγη· τῆ δὲ τρύγη, δρέπανον,

Ἐν πλοίοις ἄγκυρα· κατασπείροντι δ' ἄροτρον·

Ἄγχιστρον ναύταις· ὀφθαλμοῖς κρεάγρᾳ·

Ναυπηγοῖς σθένδουλα· γεωργοῖς δὲ προσόκουρον.

Τέκτοσιν ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι κόραξ.

Οὕτως εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε,

Ἦνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

Ἐξάϊρων ποτ' ἀκάνθαν ὁ λεπτακινὸς Διόδωρος

Αὐτὸς ἐτρέπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

ΛΟΥΚΙΔΑΛΟΥ.

Ῥιπίζων ἐν ὑπνοῖς Δημήτριος Ἀρτεμιδιόραν

Τὴν λεπτήν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄρθεις ἐξ αὔρης λεπτῆς ἐπετάτο δι' αἰθρας

Χαιρομήων, ἀχύρου πολλῶν ἐλαφρότερος·

Καὶ ταχ' ἂν ἐβρόίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη

Τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς ὑπτίως ἐκρέματο.

Αὐτοῦ δὴ νύκτας τε καὶ ἡμέρας πέντε κρεμασθεὶς.

Ἐκταῖος κατέθη νέματι ἀράχνης.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἰατρός τὴν γραῦν, εἴτ' ἔκλυτεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,

Οὐδεὶς γινώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.

Ὁ φόφος ἦν κλυστήρος ἐν οὐασί, καὶ στεφανοῦτο

Ἡ σορὸς, οἱ δ' ἄλλοι τὸν φακὸν ἠτρέπισαν.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἰατρός Κρατέας καὶ Δάμων ἐνταφιαστής

Κοινὴν ἀλλήλοισ ἐθεντο συμμαχίαν,

Καὶ ὁ μὲν, ἄς ἐκλεπτεν ἀπ' ἐνταφίων λωρῖδας

Εἰς ἐπιδεδυμένον ἐπεμπε τῷ φίλῳ Κρατέᾳ·

Τὸν δ' ὑπαμειβόμενος ὁ Κρατέας εἰς ἐνταφίαιζεν

Ἐπεμπεν θλούς τοὺς θεραπευομένους.

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὸν λεπτὸν Πρωῶκλον, ψυδῶντα τὸ πῦρ, ἀφῆρασεν ὁ καπνὸς,

Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ παραθύρου.

ΛΟΥΚΙΔΑΛΟΥ.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῶν περὶ λεπτότητος ἐμάχοντο

Τίς προκρίθεις εἴη λεπτεπιλεπτότερος.

Ὡν ὁ μὲν εἷς, Ἐρμῶν, μεγάλην ἐνεδειξάτο τέχνην,

Καὶ διέδου βραφίδος τρήμα, λίνον κατέχων,

Δημᾶς δὲ ἐκ τρώγλης θαίνων, εἰς ἀράχνην ἔστη,

Ἡ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

Σωσάπατρος δ' ἐβόησεν· « ἐμὲ στεφανώσατε, ἐγὼ γάρ

Εἰ βλέπου' ἤττημαι· πνεῦμα γάρ εἰμι μόνον. »

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΑΒΔΟΥΛ-ΑΖΙΣ.

Ὁ « Γάλλος Οἰκονομολόγος » ἐξακολουθεῖ δημοσιεύειν περὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ Ἀζις περιέργους πληροφορίες, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν τάδε τὰς κυριωτέρας. « Ὁ Ἀζις εἶχε 21 αὐτοκρατορικὰ παλάτια φυλασσόμενα ὑπὸ 400 θυρωρῶν καὶ φυλάκων, λαμβανόντων ἐν συνόλῳ 358,000 ἐτήσιον μισθόν. Ὑπερβολικαὶ ἦσαν αἱ δαπάναι τοῦ μαγειρείου, διότι ἐτρέφοντο οὐ μόνον οἱ θεράποντες ἀθροῖς ἀλλὰ καὶ ὅλη ἀγέλη ξένων καὶ παρασίτων. Εἰς ξύλα κατηναλίσκοντο ἐνιαυσίως 520,000 φράγκων, εἰς ἄνθρακας 144,000, καὶ εἰς σάκχαριν 400,000. Ἐπρώγοντο περὶ πλεόν 400,000 κριῶν, 10,000 προβάτων καὶ αἰγῶν ἀξίας 1,100,000 φράγκων. Ἐν τοῖς μαγειρείοις εἰργάζοντο 359 ἄνδρες, λαμβάνοντες 256,000 ἀμοιβήν. Ἐν τῷ παλατιῷ ἐτρέφοντο 5005 ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ καὶ 1500 παρασίτοι· καθ' ἡμέραν λοιπὸν ἡρίστων περὶ τὴν 12 ὥραν

6505 ἄνθρωποι. Τεθέντος ὅτι εἰς τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον ἐκάστου ἀπῆρτοῦντο καθ' ἐκάστην ὥρᾳ, προκύπτει τὸ ἐτήσιον ποσὸν 9,009,000 φράγκων· ἐὰν πάλιν ὑπολογισθῆ τὸ γεῦμα 1,500 παρασίτων εἰς 2 1/2 φράγκων, προκύπτουσιν 1,003,000· ὥστε διὰ μόνην τὴν τροφήν ἐσπαταλῶντο καθ' ἔτος 10,000,000. Τῶν παλατιῶν καὶ τῶν κιοσκίων οἱ 350 κηπουροὶ ἐλάμβανον 381,000. Οἱ ἐν τοῖς ἀνακτόροις 725 θεράποντες 583,000. Ἐν τῷ παλαιῷ σεραγίῳ διατρίβουσιν αἱ γυναῖκες τῶν κατήδων καὶ τῶν τετελευτηκότων Σουλτάνων. Αἱ πυξίδες, τὰ ξίφη κ.λ. εἶχον βαρυτίμους ἐξ Ἰνδικῆς λίθους, οὓς ἀφείλεν ὁ Ἀζις ἵνα κατασκευάσῃ ψέλλια καὶ περιδέραια τῶν ἐαυτοῦ γυναικῶν. Καὶ σήμερον ἐτι ὑπάρχουσι τέσσαρες θρόνοι περσικοὶ, γνήσια μουσεῖα ἐκ λίθων τιμίων. Ἐν τῷ παλαιῷ τούτῳ σεραγίῳ ζῶσιν ἐν συνόλῳ 136 αν-

θρώποι καὶ δαπανῶσιν 384,000. Ἡ ὅλη δαπάνη τῶν ἀνακτόρων τοῦ Ἀζις ἀνέβαινε καθ' ἔτος εἰς 41 1/2 ἑκατομμύρια φράγκων. Ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸν θρόνον ἀναβάσεώς του ἐδαπάνησεν εἰς κτίρια 177,000,000, ἤτοι 12,000,000 καθ' ἐνιαυτόν. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν ὑπελογίσθησαν αἱ ἀγοραὶ θηλειῶν δούλων, ἵππων, ἐπίπλων, δώρων, κοσμημάτων, εἰκόνων, μισθοὶ ὑπασιπιστῶν καὶ μουσικῶν. Ἡ κανονικὴ τοῦ Ἀζις βασιλικὴ ἐπιχορήγησις δὲν ἐφαίνετο ὑπερβαίνουσα 30,708,000, πράγματι ὅμως ἐδαπάνᾳ οὗτος 53 1/2 ἑκατομμ. Αἱ πρόσδοσι τοῦ κράτους συνεποσοῦντο εἰς 4,776,588 πουργία, ἤτοι 550,000,000 φράγκων. Ὁ Σουλτάνος μόνος ἐλάμβανε τὸ δεκατημόριον τοῦ ποσοῦ τούτου. Τοῦ νέου Σουλτάνου ἡ ἐπιχορήγησις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15,000,000 φράγκων ».

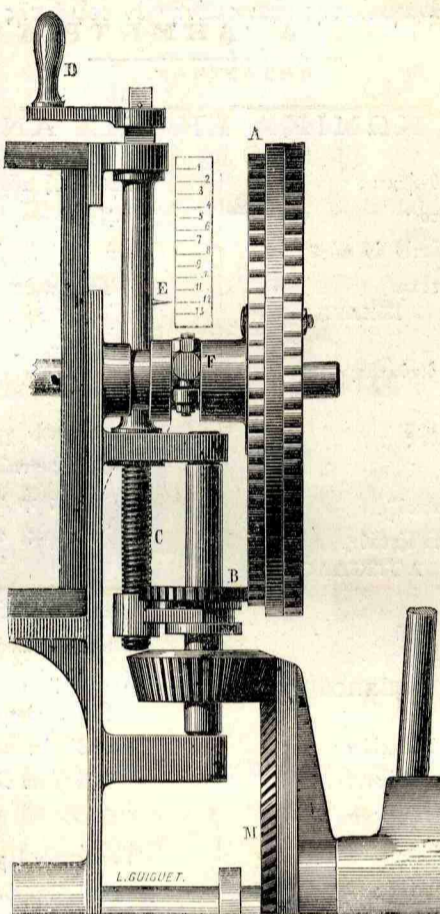
ΓΕΩΠΟΝΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ.
Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΣΠΟΡΕΥΣ.

Μεταξύ των πολυκρήμων γεωπονικών εργαλείων και μηχανών της εν Φιλαδέλφεια διεθνούς εκθέσεως αξιόλογος και λίαν ωφέλιμος εκρήθη ο υπό του Γάλλου Gautreau εξευρεθείς σπορέυς (semoir), ἕνεκα τοῦ ἀπλουστάτου μηχανισμού, δι' οὗ ὁ γεωργὸς δύναται νὰ αὐξάνῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ βούλησιν, μὴ ἀναγκαζόμενος ὡς πρότερον νὰ διακόπῃ τὸ ἔργον του, τὸ ποτὴν τῆς διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης ἐνυποτιθεμένης σπορέας. Ἐπιτυγχάνεται δὲ τοῦτο διὰ τινος δίσκου κινητήρος, φέροντος σειρὰν ὀδόντων ἑμοκέντρων. Ἡ ἐπιτυνημένη εἰκὼν 2 δεικνύει ἡμῖν τὴν γενικὴν ὄψιν τοῦ σπορέως, ἢ τῆς σπειρούτης ἀμάξης, μὴποῦ ἐξευγμένης ἢ δὲ εἰκὼν 1 παριστᾷ τὰ κατ' ἑκάστα τοῦ περι οὗ ὁ λόγος νέου μηχανισμού, ὃν θὰ πειραθῶμεν νὰ ἐξηγήσωμεν διὰ βραχείων.

Μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς σπειρούσαις μηχαναῖς ἢ αὐξήσις ἢ ἢ μείωσις τοῦ ποσοῦ τοῦ σπειρομένου σπόρου ἐγένετο ἀπλῶς διὰ τῆς ἀλλαγῆς τροχοῦ τινὸς κινητήρος, ἐφηρμοσμένου ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῶν δύο ὀπισθίων τροχῶν τῆς ἀμάξης, σπερ ἦτο μὲν ἀπλούστατον, ἀλλ' ἀπῆτει τὴν παῦσιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἐκάστοτε ἀνταλλαγὴν τοῦ κινητήριου δίσκου δι' ἄλλων τροχῶν, ἐχόντων τοὺς ὀδόντας πλεῖον ἢ ἕλαττον πεπυκνωμένους. Ἀλλὰ, πλὴν τῆς ἀπωλείας τοῦ χρόνου, οἱ τροχοὶ οὗτοι ἐφθείροντο καὶ ἐπλανῶντο. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου, ἰδοὺ τί ἐξεύρεν ὁ K. Gautreau. [Vidè J. d'Agriculture progressive.]

Ὁ ὀδοντοφόρος γωνιώδης τροχὸς M εἶναι

ἐφηρμοσμένος ἐφ' ἑνὸς τῶν δύο ὀπισθίων τροχῶν

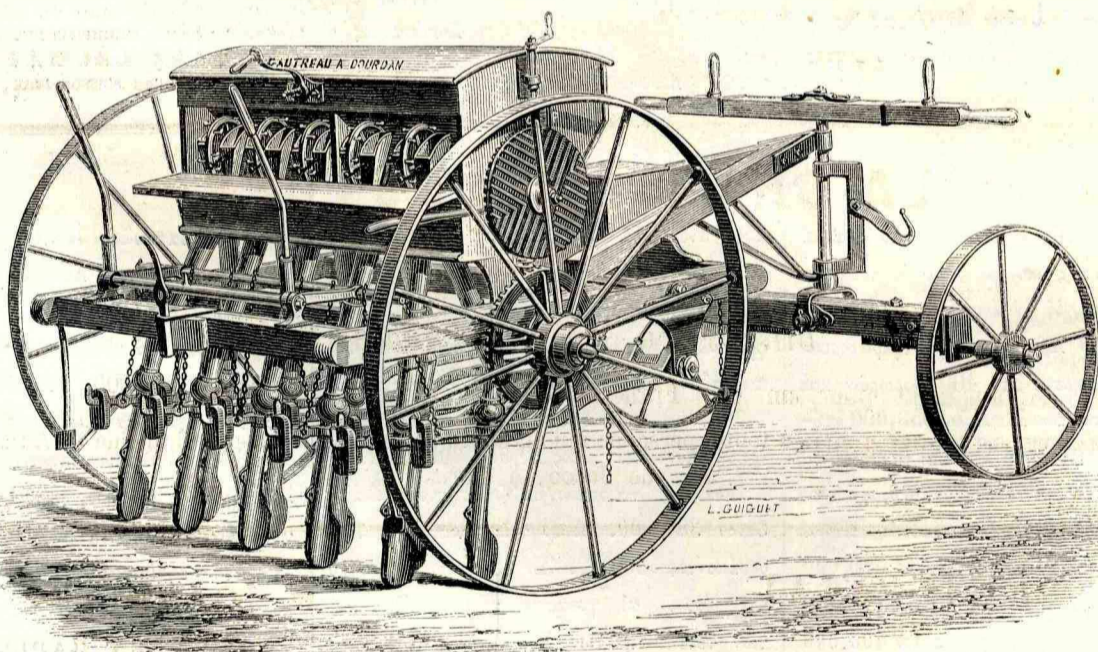

ΕΙΚ 1. — ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ.

τοῦ σπορέως, (ἢ τῆς σπειρούτης ἀμάξης), ὅστις περιστρεφόμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, συμπεριστρέφει καὶ τὸν ὀδοντοφόρον τοῦτον τροχὸν M. Οὗτος δὲ

πάλιν περιστρέφει διὰ τινος μικροτέρου πλαγίου ὀδοντωτοῦ τροχίσκου καλουμένου pignon d'angle μικρὸν κάθετον ὀρθοστάτην (arbre vertical), μεθ' οὗ περιστρέφεται ἡ περιαγωγὴ ἢ ὁ ὀδοντοφόρος τροχίσκος B, ὅστις συμπεριάγει τὸν δίσκον A, οὗτινος ἡ ἐπιφάνεια φέρει σειρὰν ἑμοκέντρων ὀδοντοσειδῶν ἐξοχῶν (engrenages), ὧν ὁ ἀριθμὸς ποικίλλει ἀπ' τοῦ κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν. Διὰ δὲ τῆς σιδηρᾶς λαβίδος D, ἣτις καταλήγει εἰς τὴν κοιλίαν C, ὁ ἐπιστατῶν τῆς μηχανῆς ἀνυψοῖ ἢ ταπεινοῖ τὴν περόνην, ἣτις ἀναβιδάζει ἢ καταβιδάζει τὸν τροχὸν B καὶ φέρει αὐτὸν εἰς ἐπαφὴν μίαν τῶν σειρῶν τῶν ὀδόντων τοῦ δίσκου A, ὅστις, ὡν ἐφηρμοσμένος ἐπὶ τοῦ μοχλοῦ τοῦ φέροντος τοὺς διανομῆς τοῦ σπόρου (arbre des distributeurs), περιποιεῖ αὐτοῖς κίνησιν τοσοῦτ' ἄλλοιον ταχέαν, ὅσῳ ὁ τροχὸς B πλησιάζει πρὸς τὸ κέντρον, περὶ ὃ στρέφεται ὁ δίσκος A. Ὁ δείκτης E, διερχόμενος ἔμπροσθεν πλάκας διηρημένης, ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τῶν προτέρων γινῶσιν τοῦ ποσοῦ τῶν σπόρων τοὺς ὀποῖους θὰ σπείρωμεν, θέτοντες τὸν τροχὸν B εἰς τὴν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰν τῶν ὀδόντων τοῦ δίσκου A. Προσθετόν δὲ ὅτι ὁ δίσκος οὗτος εἶναι διπλοῦς, καὶ ὅτι, στρέφον αὐτὸν, ὁ ὀδηγὸς ἐπιτυγχάνει κατὰ τὸ δοκοῦν νέαν αὐξήσιν ἢ μείωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ σπειρομένου σπόρου.

Αἱ ἵνες ἢ οἱ ἀροτροπόδες (SOCS) εἶναι κινηταὶ καὶ ἀνεξάρτητοι, οἱ δὲ καταφέροντες τοὺς σπόρους σιδηροῖ σωλήνες ἀποτελοῦνται ἐκ πολλῶν τεμαχίων συστελλομένων ὡς τηλεσκόπιον. Ἡ

ΕΙΚ 2. — ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΠΟΡΕΥΣ.

ἀνύψωσις τῶν ἀροτροπόδων γίνεται διὰ δύο μοχλῶν· τέλος ἢ χοάνη (trémie), ἢ τὸ κιβώτιον τὸ περιέχον τὸν σπῶρον δύναται νὰ κλινῇ κατὰ βούλησιν διὰ τινος κοιλίου κυρτοῦ, δι' οὗ κινεῖται

ἢ μικρὰ χειρὶς, ἣν βλέπει τις εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἄνω μέρους τοῦ κιβωτίου.

Ἐν συντόμῳ συνιστῶμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργοὺς τὸν σπορέα τοῦ Κυρίου Gautreau

ὡς ἀπλοῦν, στερεὸν, εὐμεταχειρίστον καὶ εὐθηρόν. Τιμᾶται δὲ 650 φρ. ἂν φέρῃ δέκα ἀροτροπόδας ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν 2.

Le Directeur-gérant A. MEYMAR.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΕΠΙΠΕΔΟΣ

ΜΕΤΑ 188 ΕΥΛΟΓΡΑΦΙΩΝ.

Τὸ Α' μέρος τιμᾶται ἀντὶ 1/4 ὀθωμ. λίρας.

Τὸ Β' μέρος τιμᾶται ἀντὶ 2 ἀργυρ. μετζιδιέδων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΤΩΝ ΣΤΕΡΕΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

(ΜΕΤΑ 170 ΕΥΛΟΓΡΑΦΙΩΝ).

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. — ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.

1876.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ὑπὸ

ΣΤΑΜ. Κ. ΘΕΟΧΑΡΗ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

Ἐκδίδοντος Β. Π. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο « ΚΑΔΜΟΣ »

Β. Π. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Ὅδος Μαιζώνος παρὰ τῆς Εὐαγγελιστρίας).

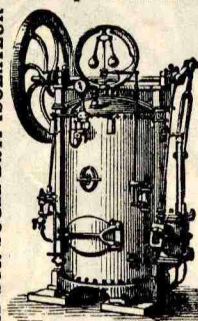
1875.

MACHINES A VAPEUR VERTICALES

DIPLOME D'HONNEUR

MÉDAILLE D'OR et GRANDE MÉDAILLE D'OR 1872
MÉDAILLE DE PROGRÈS (équivalent à la grande Médaille d'Or)
à l'Exposition universelle de Vienne 1873.

LES SEULES SUR SOCLE BÂTI ISOLATEUR

Chaudières
Inexplosibles.
Nettoyage facile.

portatives fixes et locomobiles, de 1 à 20 chevaux. Supérieures par leur construction, elles ont seules obtenu les plus hautes récompenses dans les expositions et la médaille d'or dans tous les concours. Meilleur marché que tous les autres systèmes; prenant peu de place, pas d'installation; arrivant toutes montées, prêtes à fonctionner; brûlant toute espèce de combustible; conduites et entretenues par le premier venu; s'appliquant par la régularité de leur marche à toutes les industries, au commerce et à l'agriculture

J. HERMANN LACHAPPELLE
144, RUE DU FAUBOURG-POISSONNIERE, A PARIS

[Neuvième année]

LA CHASSE ILLUSTRÉE

[Huit pages in-4.]

PARAISSANT TOUS LES SAMEDIS

Avec illustrations par les meilleurs Artistes

DIRECTEUR : ALFRED DIDOT.

Abonnement pour un an : France, 30 Fr., Etranger, le port en sus.

Un numéro spécimen est envoyé gratis à toute personne qui en fait la demande par lettre affranchie à l'Administration, 56, rue Jacob, à Paris.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΚΑΙ

ΚΕΡΑΜΙΩΝ ΛΑΒΑΙ ΕΝΕΠΙΓΡΑΦΟΙ

ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΥΠΟ ΤΑΣΟΥ Δ. ΝΕΡΟΥΤΣΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1875

Μ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΡΑΠΤΗΣ ΕΛΛΗΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

130, Rue Montmartre, 130.

Ἀναδέχεται παραγγελίας, ἐκτελῶν αὐτὰς λίαν κομφῶς καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

LE MONITEUR DE LA MODE

JOURNAL DU GRAND MONDE

PARAISSANT TOUTES LES SEMAINES.

92, rue Richelieu. — Éditeurs : GOUBAUD & Fils.

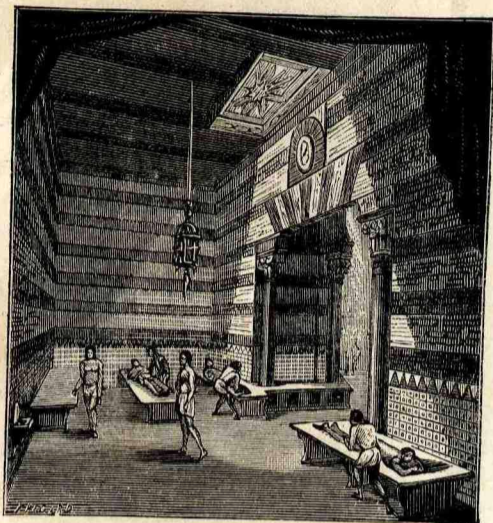
LE HAMMAM

BAINS TURCO-ROMAINS

Paris, 18, rue Neuve-des-Mathurins, à l'angle de la rue Auber (quartier de l'Opéra)
ÉTUVES A AIR SEC — SALLES DE MASSAGE ET DE LAVAGE — DOUCHES — PISCINE

BAIN PARTICULIER
POUR DAMES
BUFFET-RESTAURANT
SALON DE COIFFURE
PÉDICURE

HYDROTHÉRAPIE COMPLÈTE à l'eau de source, neuf degrés centigrades

BAIN TURC COMPLET
Cinq francs

SALLES D'INHALATION ET DE PULVÉRISATION
à l'eau sulfureuse de Caunterets

BAIN TURC PARTICULIER
Dix francs

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η « ΧΕΡΣΟΝΝΗΣΟΣ »
HOTEL PENINSULAR
13, GLASSHOUSE STREET, REGENT ST., LONDON. W.

Κείμενον ἐν μιᾷ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τοῦ Λονδίνου, πλησίον τῶν ἐξωτερικῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, θεάτρων, Μουσείων κλπ. παρέχει πᾶσαν εὐκαλίαν τοῖς ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς προερχομένοις, χαρᾶκτιρηζόμενον ἐπὶ φιλοκαλίᾳ καὶ μετριότητι περὶ τὴν δαπάνην.

Ὁμιλεῖται πλὴν ἄλλων γλωσσῶν ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Τουρκικὴ γλῶσσα.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἱ νομίζοντες ὅτι ἤθελον τυχόν εὐρεθῆ εἰς ἀμηχανίαν κατὰ τὴν εἰς Λονδῖνον ἀφίξιν των δύνανται νὰ προειδοποιήσωσι τὴν διεύθυνσιν πρὸς παραλαβὴν καὶ ὑποδοχὴν αὐτῶν.

Ὁ Σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τοῦ Charing Cross προτιμητέος.

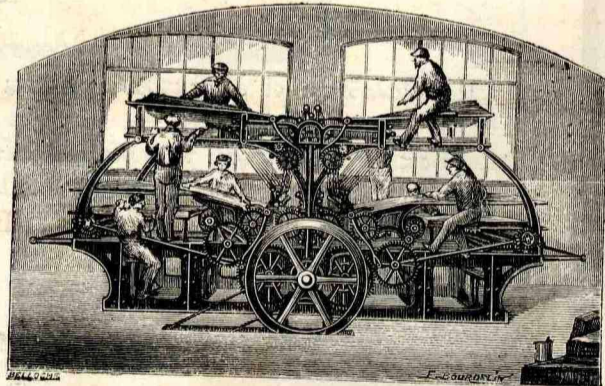
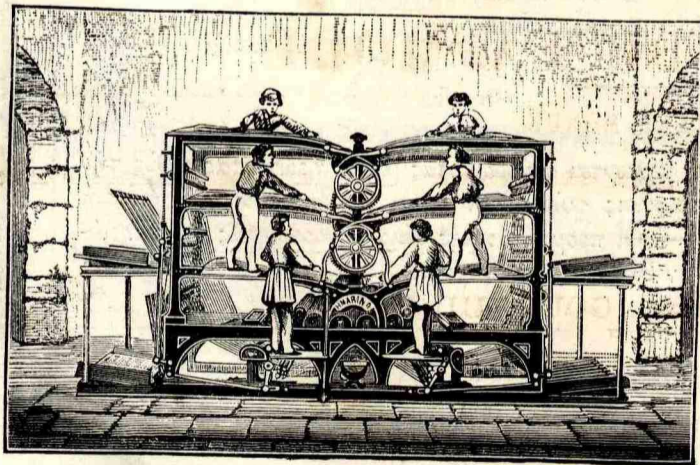
Συστημένος παρὰ τοῦ Κ.
Ὁ ἰδιοκτῆτης,
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΦΑΝΗΣ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Γνωστοποιεῖται εἰς πάντας καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἑλληνικὰς τραπέζας ὅτι ὁ Κ. Α. Ποθητὸς ἔλαβεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ δίπλωμα (brevet) δι' ἣν ἀνεκάλυψεν ὑδραυλικὴν ἀρχιμήδειον μηχανήν, ἥ τις, δι' ἐλαφρᾶς δυνάμεως, ἀνάγει τὸ ὕδωρ λίαν ἀφθόνως καὶ εἰς ὕψος σημαντικόν. Πάντες οἱ ἰδόντες αὐτὴν μηχανικὸὶ ἐπευφημοῦσιν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ τράπεζαι θέλουσι λάβει ἐπὶ σπουδαίῳ αὐτὴν ὅπως τῆι μεταχειρισθῶσιν εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος, λόγῳ μάλιστα οἰκονομίας, ἀφοῦ καὶ εὐθηνῆ εἶναι σχετικῶς πρὸς τὰς ατμοκινήτους, καὶ ἀτμὸν ἢ ἄλλο δὲν θέλει εἰμὴ τὸν βραχίονα ἐνὸς ἀνθρώπου ὅπως ἐνεργῆ. Ἄλλως τε εἶναι καὶ ἔργον ἐθνικόν. — Περὶ πλείονων ἀπευθυνθῆτω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν

K. A. POTHETOS,
13, Glasshouse st., Regent street, 13,
LONDON, W

MACHINES A JOURNAUX A GRANDE VITESSE.

MARINONI, Constructeur, 57 bis, rue de Vaugirard, à Paris. — 3,500 Machines vendues.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ

ΑΜΑ ΤΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει	φρ. 35
Ἐν Τουρκίᾳ, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Χίῳ κ. λ. π.	« 35
Ἐν Αἰγύπτῳ	« 35
Ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Βιέννῃ	« 40
Ἐν ταῖς παρὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν παραλίαις καὶ μεσογαίαις πόλεσιν	« 35
Ἐν ταῖς Παραδουναβίοις Ἠγεμονίαις	« 40
Ἐν Ῥωσίᾳ	« 40
Ἐν Ἀγγλίᾳ	« 40
Ἐν Ἑλλάδι	« 35

ΕΝ ΤΕΥΧΟΣ ΜΟΝΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 5.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΕΟΝ.

Ἐν Παρισίοις, — à la Rédaction de la REVUE HELLÉNIQUE, RUE DE BRUXELLES, 13.

Πᾶσα ἐπιστολὴ ὀφείλει νὰ ᾔνηι ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ.

Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ὁ Κ. Νικόλαος Βεγλερῆς, ἰατρός [ἐπόπτῃς], — [Συνδρομητὰι καταγράφονται ἐν τοῖς γραφεῖοις τοῦ Νεολόγου, τῆς Θράκης καὶ τῆς Βυζαντιδος.]

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ	ὁ Κ. Νικόλαος Μανιτάκης.
Ἐν ΣΥΡΑ	ὁ Κ. Γρηγόριος Κανέλλος.
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ	ὁ Κ. Β. Π. Σεκόπουλος.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑ	ὁ Κ. Ἰωσήφ Ναχαμοίλης.
Ἐν ΧΙΩ	ὁ Κ. Γ. Σκαρλατόπουλος.
Ἐν ΣΜΥΡΝΗ	ὁ Κ. Ν. Σαρίκας.
Ἐν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ὁ Κ. Ἰ. Αὐγερινός.
Ἐν ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ	ὁ Κ. Στέφανος Σεβαστός.
Ἐν ΜΙΓΥΔΑΝΗ	ὁ Κ. Ξ. Γκριτζιώτης.
Ἐν ΛΟΝΔΙΝΩ	ὁ Κ. Γ. Φλαμπουριέρης.
Ἐν ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗ	οἱ Κ. Ἀδελφοὶ Ἠλιάδαι.
Ἐν ΜΑΓΚΕΣΤΡΙΑ	ὁ Κ. Σ. Βερσής.
Ἐν ΜΑΣΣΑΛΙΑ	ὁ Κ. Νέστορ Περδικίδης.
Ἐν ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ	ὁ Κ. Γ. Δημητρόπουλος.
Ἐν ΙΑΣΣΙΩ	ὁ αὐτός.
Ἐν ΒΙΕΝΝΗ	ὁ Κ. Δημ. Δαμιανός.

Ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΙΡΩ καὶ λοιπῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις Ῥόδῳ, Κρήτῃ, Σάμῳ, Χίῳ, κ. λπ. ὁ Κ. Ἡρ. Μέυμαρ.

Ἐν ΟΔΗΣΣΩ Οἱ ΚΚ. ἐξάδελφοὶ Κάμπερ.

Ἐν ΟΛΤΕΝΙΤΖΑ	
Ἐν ΒΡΑΙΛΑ	ὁ Κ. Γ. Ζαβός.
Ἐν ΓΑΛΑΤΣΙΩ	ὁ Κ. Θεόδ. Δελβινιώτης.
Ἐν ΓΙΟΥΡΓΕΒΩ	ὁ Κ. Σ. Σολομωνίδης.
Ἐν ΚΡΑΙΟΒΑ	
Ἐν ΙΣΜΑΙΛΙΑ	
Ἐν ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	
Ἐν ΡΑΙΔΕΣΤΩ	ὁ Κ. Ἰ. Βασιλειάδης.
Ἐν ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΙ	
Ἐν ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ	ὁ Κ. Ἰ. Δ. Ἀργυριάδης.
Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΑ	
Ἐν ΒΑΡΝΑ	ὁ Κ. Σ. Κυριακοῦ.
Ἐν ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ	ὁ Κ. Τριανταφυλλίδης.
Ἐν ΒΗΡΥΤΤΩ	Κατευθ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Ἐν ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ	Ὅμοίως.
Ἐν ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ	

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιστατοῦντες Κύριοι νὰ μὴ δέχωνται συνδρομητὰς μὴ πληρῶνοντας εὐθὺς τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν. — Πᾶσα δὲ καθυστέρησις φυλλαδίων μένει εἰς βᾶρος αὐτῶν, διότι ἡ Διεύθυνσις θέλει ἀπαιτήσῃ τὰ φυλλάδια ἀνέπαφα. — Οἱ προμηθεύοντες δέκα συνδρομητὰς προπληρῶνοντας τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν, λαμβάνουσιν ἐν ἀντίτυπον δωρεάν.